

Rettelsesblad

Erstatter forslag af 7. marts 2017

(Der er foretaget indarbejdelse af lovtekniske bemærkninger fra Bureau for Inatsisartut, herunder en uddybning af forslagens økonomiske og administrative konsekvenser. Der er desuden redegjort for udtalelse fra Justitsministeriet vedrørende forslagens § 2, stk. 4, og foretaget konsekvensændringer som følge af ændringer i forslagens § 13, stk. 1 og 2 og § 17, stk. 1. Der er desuden foretaget en række mindre redaktionelle rettelser)

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Den overordnede baggrund for forslaget

Som del af den nationale digitaliseringsstrategi for 2014 til 2017 har Grønlands Selvstyre på nuværende tidspunkt udgivet en digital postløsning, NemPost, som borgerne kan bruge på et frivilligt grundlag. Postløsningen NemPost er et tilbud til borgerne om at få tilsendt deres kommunikation med offentlige myndigheder til en sikker digital postkasse. Men også et tilbud om, at borgernes kommunikation med offentlige myndigheder bliver opbevaret digitalt. Driftsomkostningen ved den digitale postløsning NemPost afholdes af Grønlands Selvstyre. Gevinsten for den offentlige økonomi er en væsentlig reduktion af forsendelsesomkostningerne. Forsendelsesomkostningerne består af en række omkostninger - for eksempel udprintning fra it-system, papiret der printes på, kuverten og den arbejdskraft der medgår til kuverteringen, porto og afleveringen til postforsendelse.

Offentlige afsendere af meddelelser og dokumenter, kan på nuværende tidspunkt kun i begrænset omfang anvende NemPost. Meddelelser og dokumenter, som indeholder en negativ afgørelse overfor en borger, kan ikke med sikkerhed anses for at være kommet frem til borgeren, da der på nuværende tidspunkt ikke er noget klart lovgrundlag herfor.

Epinion har for Digitaliseringsstyrelsen udarbejdet rapporten ”Borgerne og IT 2016”. Rapporten afdækker borgernes brug af computere, mobiltelefoner, internet mv. Undersøgelsen er tidligere gennemført i 2010, 2013 og 2014, og det er dermed muligt at få et indblik i udviklingen. I rapporten fra 2016 er en af konklusionerne, at 65 % af de adspurgte foretrækker, at kommunikationen med det offentlige foregår elektronisk, hvilket er en stigning på 2 procentpoint siden en tilsvarende rapport fra 2014.

I koalitionsaftalen for 2016 – 2018 fastslås, at effektiviseringen af det offentlige system skal videreføres, så betjeningen af borgerne forbedres og bliver mere ensartet. Herunder:

- Øget digitalisering skal gøre arbejdsgangene, beslutningerne og service for borgerne så gennemsigtig som muligt.
- Omkostningsreduktion i hele det offentlige system, skal gennemføres med miljøvenlige energiløsninger, samt lavere forbrug af el, vand og varme.
- Krav på hurtigere sagsbehandling i Selvstyret og kommunerne.

Naalakkersuisut ønsker med dette forslag at skabe en digital løsning for kommunikationen mellem det offentlige system og borgerne, der både varetager hensynet til borgerne og det offentlige systems behov for omkostningsreduktion. Bestemmelserne i anden lovgivning bør ud fra en konkret vurdering ophæves, hvis postløsningen kan varetage samme formål.

Udarbejdelsen af lovforslaget har taget udgangspunkt i tilsvarende danske regler. Årsagen er, at Grønland og Danmark har fælles personnummersystem og fra 1. januar 2018 også fælles registrering af erhvervsvirksomheder.

1.1.1 E-Boks versus NemPost

Før den nuværende postløsning NemPost blev valgt, indgik e-Boks også i overvejelserne om, hvilken digital postløsning Selvstyret skulle tilbyde borgerne.

Hvis Selvstyret dengang havde valgt e-Boks digitale postløsning, skulle borgernes persondata have været opbevaret i e-Boks datacentre, som befinder sig udenfor Grønland. Ud over til Danmark, leverer e-Boks digitale postløsninger til Norge, Sverige samt andre lande.

For at Selvstyret kunne indgå en aftale med e-Boks om tilslutning til e-Boks, skulle Selvstyret, ud over de almindelige kontraktmæssige forhold, som skulle regulere samarbejdet, også acceptere en EU-standardaftale om dataoverførsel. Dette begrundet i at Grønland, hvad angår persondatabehandling anses for et usikkert tredjeland.

EU-standardaftalen om dataoverførsel er en speciel aftale. Den opsætter ikke kun betingelser for de to parter, som indgår aftalen. Den giver også tredjemand rettigheder. I dette tilfælde de borgere, hvis personoplysninger aftalen angår.

EU-standardaftalen indeholder tre væsentlige elementer:

1. Aftaleparten i det usikre tredjeland skal tilbyde en behandling af persondata på mindst samme niveau som indenfor EU.
2. Begge aftaleparter skal have status af at være dataansvarlige. Det betyder, at begge parter har ret til at give hinanden instrukser, som skal efterkommes.
3. Borgerne får som tredjemand ret til at indbringe begge aftaleparter for domstolene, hvis de mener, at deres rettigheder er krænket.

Skulle Selvstyret have indgået en kontrakt med e-Boks om deres digitale postløsning, skulle en forvaltningschef i Selvstyret have skrevet under på et aftalekompleks, der kræver, at alle offentlige myndigheder skulle overholde den danske persondatalov. Ingen forvaltningschef

har selvstændig kompetence til at indgå en aftale, der ville have lovgivningsmæssig effekt. Dette har alene Inatsisartut.

Hermed var det ikke muligt at indgå en aftale med e-Boks. Opbevaring af personoplysninger anses som behandling af persondata efter persondataloven.

En privat virksomhed kan acceptere EU-standardaftalen. Virksomheden har ret til at meddele sine medarbejdere og samarbejdspartnere, at den vil give sine kunder en bedre behandling af persondata end de hidtil gældende registerlove krævede.

Situationen er i dag ændret. Med ikrafttrædelsen af persondata-anordningen kan en forvaltningschef nu acceptere EU-standardaftalen for dataoverførsel, hvis punkt 2 og 3 kan accepteres.

Er aftalepartneren en dansk virksomhed, må det formodes, at punkt 2 ikke vil have væsentlig betydning, da Datatilsynet er tilsynsmyndighed både for den danske aftalepartner og grønlandske myndigheder og virksomheder.

Punkt 3, om at borgerne kan indbringe begge aftalepartnere for henholdsvis danske og grønlandske domstole, må anses for et større problem for den danske aftalepart end den grønlandske. Herunder, at den danske aftalepart også kan blive gjort ansvarlig for den grønlandske aftaleparts forsømmelser.

Selv om persondata-anordningen er næsten identisk med den danske persondatalov, kan Grønland først blive anerkendt som sikkert tredjeland ved en afgørelse truffet af EU-kommissionen.

Naalakkersuisut vil blandt andet på baggrund af oplysningerne i de indgivne høringssvar analysere og genoverveje muligheden for, at e-Boks digitale postløsning kan blive den postløsning, som vil blive anvist efter § 1. Analysen skal afdække hvilken postløsning, der kan bidrage med den bedst mulige gevinst for samfundet som helhed.

1.2. Hovedlinjerne i lovforberedelsen

Som en del af Tema 3 i den Nationale digitaliseringsstrategi 2014 til 2017 nedsatte Naalakkersuisut en styregruppe til udvikling af en digital postløsning med det formål at nedbringe forsendelsesomkostningerne for det offentlige.

Styregruppen blev nedsat med deltagere fra Finansdepartementet (formand), KANUKOKA, som repræsentant for kommuner, Kommuneqarfik Sermersooq, Skattestyrelsen, Økonomi- og Personalestyrelsen samt Digitaliseringsstyrelsen som den udførende myndighed.

I gennem projektarbejdet blev der taget kontakt til andre offentlige myndigheder for at få deres ønsker medinddraget til opbygning af en digital postløsning.

Udgangspunktet for projektarbejdet var at etablere en frivillig ordning for både offentlige afsendere, borgere og virksomheder.

I foråret 2016 blev postløsningen NemPost lanceret. På nuværende tidspunkt må det konstateres, at postløsningen NemPost kun er en beskedent succes. Der er ca. 1000 personer tilsluttet postløsningen.

De økonomiske effekter er dermed udeblevet.

Efterfølgende er det blevet fremført, at manglende lovgrundlag er den væsentligste årsag til den manglende succes, idet retsvirkningen af den frivillige ordning er mangelfuld. Den mangler den retsvirkning, som er foreslået i forslaget § 15.

På den baggrund har Naalakkersuisut besluttet at fremsætte dette forslag.

1.3. Forslagets indhold i helt generelle træk

Forslaget regulerer anvendelsen af den digitale postløsning Offentlig Digital Post, herunder hvem der er obligatorisk tilsluttet, mulighederne for frivillig tilslutning, mulighederne for fritagelse for obligatorisk tilslutning, læseadgang for tredjemand m.v. og retsvirkningerne af anvendelse af postløsningen.

Der er herudover regler om, at institutioner, foreninger mv., som ikke kan henregnes til den offentlige forvaltning, kan blive anset for offentlige afsendere, hjemmel til at fastætte nærmere regler om anvendelsen af postløsningen, herunder om anvendelse af særlige formater eller programmer samt om størrelsen og antallet af filer, der kan sendes pr. meddelelse til og fra offentlige afsendere.

2. Hovedpunkter i forslaget

a) Gældende ret

Det retlige udgangspunkt er, at en myndighed bærer ansvaret for, at dens meddelelser til modtagerne er kommet rettidigt frem.

Myndigheden skal kunne redegøre for sine rutiner for postafsendelse for at kunne sandsynliggøre, at der ikke er sket fejl i myndighedens postafsendelse, fremlægge kopi af den afsendte meddelelse og fremlægge et journalnotat eller en postliste, hvoraf det fremgår, hvornår meddelelsen er fremsendt.

Myndigheden skal redegøre for, at postvæsenet ikke har returneret meddelelsen, og undersøge om der i perioden for forsendelse har været uregelmæssigheder i postomdelingen, der kunne have påvirket modtagelsen.

Myndigheden skal undersøge om eventuelle andre parter eller myndigheder, har modtaget deres version af meddelelsen.

Hermed kan der skabes en formodning om, at meddelelsen er blevet håndteret korrekt af myndigheden og postvæsenet.

Det er en grundlæggende sagsbehandlingsregel, at manglende meddelelse, som udgangspunkt, medfører en afgørelses ugyldighed.

Svagheden ved gældende ret er, at det er en formodningsregel. Det formodes, at den offentlige myndighed har klare og tydelige rutiner for deres afsendelse af meddelelser til borgerne. Kan en borger sandsynliggøre, at dette ikke skulle være tilfældet i deres konkrete sag, skal myndigheden dokumentere, at alle procedurer er fulgt. Der findes ingen retsregel, der fastsætter, hvornår en meddelelse er kommet frem.

Anordning nr. 614 af 9. juni 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om elektroniske signaturer omhandler kvalificerede digitale signaturer. Offentlige myndigheder skal anvende en offentlig digital signatur, der baserer sig på den nationale offentlige OCES (Offentlige Certifikater til Elektronisk Service) standard. Standarden er fastlagt i certifikatpolitikker, der administreres af den danske Digitaliseringsstyrelse. NemID, der udstedes af kommunerne og bankerne, opfylder kravene hertil. Det forventes, at der i 2018 vil blive idriftsat næste generation af NemID.

b) Forslaget

Forslaget omhandler anvendelsen af den digitale postløsning Offentlig Digital Post.

Med forslaget sikres en klar og tydelig lovhjemmel til, at offentlige afsendere kan anvende den digitale postløsning Offentlig Digital Post. Forslaget skal også sikre at borgere og juridiske enheder, som fremsender meddelelser og dokumenter til en myndighed via den digitale postløsning, kan anse meddelelsen for at være kommet frem.

Postløsningen opererer i udgangspunktet med en obligatorisk tilslutning for fysiske personer og juridiske enheder. Hovedprincippet for den obligatoriske tilslutning er, at de, der kan, også skal modtage deres post digitalt.

Der er med forslaget dog samtidig lagt op til, at der skal være mulighed for fritagelse.

Naalakkersuisut skal i bekendtgørelsesform fastsætte de nærmere regler om fritagelse.

Udformningen af fritagelsesbestemmelserne vil tage udgangspunkt i forholdene på ikrafttrædelsestidspunktet og dermed tage højde for det gældende niveau af it-parathed. Herefter skal fritagelsesbestemmelserne justeres i takt med udviklingen af it-paratheden i Grønland.

Herudover forventes både Grønlands selvstyre og kommunerne at medvirke med initiativer, der vil understøtte en frivillig tilslutning til postløsningen.

Indtil Naalakkersuisut udnytter bemyndigelserne til at ikraftsætte bestemmelserne om obligatorisk tilslutning til postløsningen, vil loven fungere som en frivillig ordning for fysiske personer og juridiske enheder.

I tabel 1, er der sammenstillet oplysninger fra Grønlands Statistik og Digitaliseringsstyrelsen i Danmark fordelt på aldersgrupper og indehavere af NemID

Tabel 1:

Befolkningen i Grønland fordelt på aldersgrupper og indehaver af NemID															
Aldersgruppe	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	80+	I alt
Alle borgere	3839	4364	4478	4050	3328	3060	4611	5096	4001	2801	1808	1357	729	543	44.065
Borgere med nemid	707	2.040	2.655	2.585	2.151	1.759	2.084	2.357	1.730	1.020	449	203	51	22	19.813
Nemid andel	18%	47%	59%	64%	65%	57%	45%	46%	43%	36%	25%	15%	7%	4%	45%
Kilde:	Grønlands Statistik og Digitaliseringsstyrelsen i Danmark														

Det ses af tabellen, at 45 % af borgerne på 15 år og derover på nuværende tidspunkt har NemID og dermed den nødvendige forudsætning for at kunne anvende en obligatorisk tilslutning. Både tabellen og rapporten ”Borgerne og IT 2016” konstaterer, at det er den ældre del af borgerne, som navnlig vil have behov for fritagelse for den obligatoriske tilslutning. De væsentlige nøgleelementer i postløsningen er forbundet til personnummer, CVR-nummer og digitale signaturer. NemID udgør den digitale signatur for borgerne. NemID anvendes både i offentlige selvbetjeningsløsninger og af det grønlandske erhvervsliv.

På efterårssamlingen 2016 vedtog Inatsisartut Inatsisartutlov nr. 33 af 28. november 2016 om registrering i Det Centrale Virksomhedsregister blandt andet med henblik på at etablere en digital medarbejdersignatur for juridiske enheder. Når det er muligt for juridiske enheder at få en digital medarbejdersignatur, kan postløsningen også gøres obligatorisk for juridiske enheder. Dette forventes at ske i løbet af 2018.

I forslaget kapitel 1, er der fastsat regler om lovens anvendelsesområde og om driften af postløsningen. Det fremgår heraf, at postløsningen omfatter den digitale kommunikation

mellem offentlige myndigheder og fysiske personer og mellem offentlige myndigheder og juridiske enheder, der enten er obligatorisk eller frivilligt tilsluttet postløsningen.

Der fastsættes i forslaget kapitel 6 nærmere regler om anvendelsen af postløsningen og retsvirkningerne heraf. Det fremgår heraf, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at andre institutioner og foreninger m.v., som ikke henregnes til den offentlige forvaltning, kan gives adgang til at benytte postløsningen som offentlig afsender. Det fremgår tillige om retsvirkningerne, at meddelelser, der sendes under anvendelse af postløsningen, anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for adressaten i postløsningen, og at meddelelsen anses for at være afsendt af den angivne afsender.

Forslaget er i øvrigt struktureret på den måde, at der i kapitel 2 fastsættes regler om obligatorisk tilslutning til postløsningen, mens der i kapitel 4 fastsættes regler om muligheden for at blive fritaget for obligatorisk tilslutning. Dette er udtryk for, at loven tager udgangspunkt i, at alle fysiske personer og juridiske enheder, i udgangspunktet, ønskes omfattet af postløsningen, men at der i visse tilfælde skal være mulighed for fritagelse.

Reglerne om obligatorisk tilslutning er baseret på kriterier, der relaterer sig til termen ”væsentlig tilknytning til Grønland”. For fysiske personer er dette en betingelse om bopæl eller fast ophold, mens det for juridiske enheder er registrering i Det Centrale Virksomhedsregister. Der er i forslaget samtidig givet Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte regler om, at andre former for væsentlig tilknytning til Grønland end disse indebærer obligatorisk tilslutning.

Reglerne om fritagelse for obligatorisk tilslutning relaterer til, om der foreligger særlige omstændigheder, som kan bevirke, at en fysisk person eller juridisk enhed er hindret i at modtage sin post gennem postløsningen. For juridiske enheder og for fysiske personer som udøver erhvervsaktiviteter kræves det, at der foreligger ganske særlige omstændigheder. Der er fastsat regler om, hvem der træffer afgørelse om fritagelse, og det er pålagt Naalakkersuisut at fastsætte regler om fritagelse.

Udover reglerne om obligatorisk tilslutning, er der i kapitel 3 fastsat regler om muligheden for frivillig tilslutning og retsvirkningerne heraf. Frivillig tilslutning kan dels komme på tale for dem, der er fritaget for obligatorisk tilslutning og dels for fysiske personer, som ikke har bopæl eller fast ophold i Grønland, under betingelse af, at de opfylder lovens alderskrav, er tildelt personnummer og er i besiddelse af en digital signatur, der giver adgang til postløsningen.

I forslaget kapitel 5, er der fastsat regler om muligheden for at give læseadgang til andre end de af postløsningen tilsluttede. Dette forudsætter, at den tilsluttede giver sin udtrykkelige tilladelse hertil ved angivelse i postløsningen af, hvem der skal have en sådan adgang. Det

forudsætter desuden, at dette ikke er udelukket efter anden lovgivning. Der er givet Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte regler om, at der kan gives læseadgang på anden måde.

Forslaget indeholder i kapitel 7 en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler om anvendelsen m.v. af postløsningen, herunder om anvendelse af særlige formater eller programmer samt om størrelsen og antallet af filer, der kan sendes pr. meddelelse til og fra en offentlig afsender.

Endelig er der i kapitel 8 indsat ikrafttrædelsesregler, som både indeholder et generelt ikrafttrædelsestidspunkt og forpligtelse for Naalakkersuisut til at fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet for reglerne om obligatorisk tilslutning til postløsningen.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Tema 3 i den Nationale digitaliseringsstrategi 2014 til 2017 omhandler en enkel, effektiv og sammenhængende offentlig sektor. Et af fokuspunkterne er nedbringelse af mængden af fysisk post. Forsendelsesomkostninger udgør en væsentlig omkostning på de offentlige budgetter.

Tabel 2: Effektiviseringsgevinster

Gevinst ID	Gevinstejer	Efter fase 1 Risikojusteret værdi i mio. Kr.	Efter fase 2 Risikojusteret værdi i mio kr.	Beskrivelse
1	Skattestyrelsen	0,4 mio.	3 mio	Reducerede porto- og kuverteringsudgifter
2	ASA	0,5 mio.	4 mio	Reducerede portoudgifter
3	Nukissiorfiit			Afventer tilbagemelding
4	Kommuneqarfik Sermersooq			Afventer tilbagemelding
5	Kommune Kujalleq			Afventer tilbagemelding
6	Qeqqata Kommunua			30.000 brevforsendelser om året alene for lønningskontoret. Herudover kommer inddrivelse/inkasso og sekretariatets breveudsendelse.

<p>7 Qaasuitsup Kommunia</p>	<p>Kommunen har i løbet af 2014/2015 haft en samlet omkostning på 785.000 kroner til én frankeringsmaskine. Der findes 7 andre frankeringsmaskiner i mindre byger/bygder. Afventer endelig tilbagemelding.</p>
---------------------------------------	--

Ovenstående tabel viser de gevinster, som nogle offentlige myndigheder forventer af postløsningen. Det forventes, at kommunerne kan opnå store besparelser på indførelsen af postløsningen.

Fase 1 er, når den digitale postkasse er stillet til rådighed. Fase 2 er, når den digitale postkasse også kan nås på det lokale posthus, bygdekontor eller bibliotek.

Grunden til de manglende beløbsangivelser er, at porto- og forsendelsesomkostninger ikke umiddelbart fremgår af regnskabssystemerne. Det er således ikke en enkel opgave at fremfinde korrekte og præcise angivelser af omkostninger ved fysisk forsendelse.

Ud over det, der er angivet i tabel 2, kommer reduktion i udgifter til kuvertering, udprintning, andre materialeudgifter og arbejdstid, der er forbundet med arbejdsprocesserne ved udsendelse af fysisk post.

Personaleressourcer, der har været bundet til håndtering af fysiske forsendelser, kan anvendes til serviceforbedringer for borgerne.

De konkrete økonomiske konsekvenser skal kvalificeres af de enkelte myndigheder. Herunder omlægning af arbejdsgange, ændret kommunikation med borgerne, teknisk tilpasning, mv.

Den fremtidige omkostning til videreudvikling og forvaltning af Offentlig Digital Post skal afholdes som en bevilling til den udpegede systemansvarlige. Det estimeres, at driftsomkostningen for postløsningen er ca. 850.000. kr. årligt.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Der er ingen væsentlige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, men de vil kunne forvente besparelser på deres kommunikation med det offentlige.

Virksomhederne skal tilegne sig en ny måde at modtage deres post på fra det offentlige. Virksomhederne er dog ikke ubekendte med digital kommunikation. De indberetter allerede på nuværende tidspunkt digitalt blandt andet til Skattestyrelsen. Det vil med Offentlig Digital

Post blive muligt at give virksomhederne en kvittering for deres indberetning på en sikker måde, idet kvitteringen kan tilgå deres postkasse i postløsningen.

Det er forventningen, at en obligatorisk digital postløsning for virksomhederne ikke vil medføre særlige administrative omstillinger for virksomhederne. Nogle virksomheder vil måske finde, at de vil modtage deres post hurtigere.

TelePost har allerede været ramt af et stort fald i den årlige postmængde fra 544 tons i 2001 til 198 tons i 2015. Den store nedgang i postmængden skete, da Danmark indførte obligatorisk offentlig digital post. TelePost formoder, at begrundelsen skal findes i det fælles personnummersystem og i det faktum, at borgere, som har boet i Danmark, er blevet tvungne brugere af e-Boks. Efter tilbageflytning eller flytning til Grønland har de efterfølgende opretholdt deres e-Boks.

Indføres en obligatorisk offentlig digital postordning i Grønland forventer TelePost yderligere fald i postmængden. TelePost forudser under alle omstændigheder, at postmængden vil falde yderligere i fremtiden også af andre årsager.

Borgerne benytter ikke breve til personlige meddelelser. Dette sker gennem SMS, emails og sociale digitale medier. I Nuuk modtager en husstand i gennemsnit 1,2 brev pr. uge, Qaqortoq 0,3, Narsaq 0,5, Nanortalik 0,7 og Qeqertarsuaq 0,8.

5. januar 2017 gav Naalakkersuisut dispensation til TelePost til at reducere postomdelingen af almindelige breve til én gang om ugen i byerne. Dette bliver effektueret fra 3. april 2017.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Miljøeffekten af forslaget må forventes at være væsentlig.

Effekten af et lavere papirforbrug og en reduktion af transport af fysisk post omfatter ikke kun den interne transport i Grønland, men også transport af papir til Grønland. Tilsammen vil det sikre en lavere udledning af CO₂.

6. Konsekvenser for borgerne

1. januar 2016 boede der i Grønland 44.065 borgere i aldersgruppen 15 år og opefter. Af dem har indtil videre kun ca. 1.000 borgere tilsluttet sig den digitale NemPost løsning. Den beskedne opbakning til NemPost har flere årsager. En af dem er, at den offentlige forvaltning ikke fuldt ud kan anvende den nuværende postløsning, da den mangler dette lovforslags retsvirkning. Hermed kommer borgerne til at opleve en manglende konsekvens fra en offentlig afsender, nogle gange kommer det digitalt, andre gange som fysisk post.

I rapporten ”Borgerne og IT 2016” er en væsentlig konklusion, at 97 % af befolkningen samlet set har en eller flere stationære computere, bærbare computere, iPads/tablets eller smartphones i hjemmet. Der henvises for uddybning herom til tabellen nedenfor (tabel 3).

Tabel 3:

FAKTA OM BORGERE OG IT 2016	
23%	har en eller flere stationære computere i hjemmet
64%	har en eller flere bærbare computere i hjemmet
39%	har en eller flere iPads eller tablets i hjemmet
79%	har en eller flere smartphones i hjemmet
97%	af befolkningen samlet set har en eller flere stationære computere, bærbare computere, iPads/tablets og/eller smartphones i hjemmet.
52%	bruger computeren dagligt derhjemme.
51%	bruger dagligt computeren til at gå på internettet.
58%	bruger dagligt smartphone til at gå på internettet.
71%	har adgang til internettet derhjemme, og yderligere 21 % har adgang til internettet andre steder.
33%	ejer selv en almindelig mobiltelefon, og 63 % ejer selv en smartphone. En mindre andel på 4 % ejer både en almindelig mobiltelefon og en smartphone.

Da 97 % af befolkningen samlet set har en eller flere stationære computere, bærbare computere, iPads/tablets eller smartphones i hjemmet, forventes det ikke, at forslaget vil have væsentlige økonomiske konsekvenser for borgerne..

Nogle borgere vil formentligt opleve, at de kan modtage deres post hurtigere.

Når Naalakkersuisut fastsætter bekendtgørelsen om fritagelse, skal dette ske på baggrund af en nøje gennemgang af de muligheder og barrierer, som borgerne har for at kunne bruge en digital postløsning. Herunder muligheder for tiltag, der kan fremme en frivillig tilslutning for de borgere, som ellers ville kunne blive fritaget.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Der er ikke andre væsentlig konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har været i offentlig høring på www.naalakkersuisut.gl i perioden 23. december 2016 til og med 26. januar 2017 samt hos følgende høringsparter:

Aalisarnermut Piniarnermullu

Departementet for Fiskeri og Fangst

Naalakkersuisoqarfik

Aatsitassanut Ikummatissanullu

Departementet for Råstoffer

Naalakkersuisoqarfik	
Akilerartarnermut Aqutsisoqarfik	Skattestyrelsen
Aningaasaqarnermut Akilerartarnermullu	Departementet for Finanser og
Naalakkersuisoqarfik	Skatter
Aningaasaqarnermut Sulisoqarnermullu	Løn- og Personalestyrelsen
Aqutsisoqarfik	
Politimesteren i Grønland	
Peqqissaasut Kattufiat	Grønlands Sygeplejerskeorganisation
Inatsisartut Ombudsmandiat	Ombudsmanden for Inatsisartut
Isumaginninnermut, Ilaqutariinnut,	Departementet for Sociale
Naligiissitaanermut Inatsisinillu Atuutsitsinermut	Anliggender, Familie, Ligestilling og
Naalakkersuisoqarfik	Justitsvæsen
Ilinniartitaanermut, Kultureqarnermut,	Departementet for Uddannelse,
Iisimatusarnermut Ilageeqarnermullu	Kultur, Forskning og Kirke
Naalakkersuisoqarfik	
Inuusutissarsiornermut, Suliffeqarnermut,	Departementet for Erhverv,
Niuernermut Nukissiuuteqarnermullu	Arbejdsmarked, Handel og Energi
Naalakkersuisoqarfik	
Inuit Pisinnaatitaaffiinnut Kalaallit Nunaata	Grønlands Råd for
Siunnersuisoqatigiivi pillugit	Menneskerettigheder
Kalaallit Nunaata Eqqartuussisuuneqarfia	Landsretten i Grønland
KANUKOKA	
KANUNUPE	
Kalaallit Nunaata Eqqartuussisuuneqarfia	Retten i Grønland
Kommuninut, Nunaqarfinnut, Isorliunerusunut,	Departementet for, Kommuner,
Attaveqatigiinnermut Ineqarnermullu	Bygder, Yderdistrikter, Infrastruktur
Naalakkersuisoqarfik	og Boliger
Kommune Kujalleq	
Kommuneqarfik Sermersooq	
MIO – Meeqqat Inuusuttullu	Børnerettighedsinstitutionen /
Oqaloqatigiinnittarfiat	National Advocacy for Childrens
	Rights
Naalakkersuisut Siulittaasuata	Formandens Departement
Naalakkersuisoqarfia	
Namminiilivinnermut, Pinngortitamut,	Departementet for Selvstændighed,
Avatangiisinut Nunalerinermullu	Natur, Miljø og Landbrug
Naalakkersuisoqarfik	
Nunatsinni Advokatit	Grønlandske Advokater
Nunatsinni Nakorsaaneqarfik	Landslægeembedet
Naatsorsueqqissaartarfik	Grønlands Statistik
Peqqissutsimut Naalakkersuisoqarfik	Departementet for Sundhed

Peqqissutsimut Pitsaaliuinernullu Aqutsisoqarfik	Styrelsen for Sundhed og Forebyggelse
Qeqqata Kommunia	
Qaasuitsup Kommunia	
Sulinermik Inuussutissarsiateqartut Kattuffiat SIK	SIK
Sulisitsisut	Grønlands Erhverv
Nunanat Allanut Pisortaqaarfik	Udenrigsdirektoratet

Der var ved høringsfristens udløb modtaget hørings svar fra følgende parter:

1	Aatsitassanut Ikummatissanullu Naalakkersuisoqarfik	Departementet for Råstoffer
2	Akilerartarnermut Aqutsisoqarfik	Skattestyrelsen
3	Grønlandsbanken	
4	Inatsisartut Ombudsmandiat	Ombudsmanden for Inatsisartut
5	KANUKOKA	
6	Kalaallit Nunaata Eqqartuussisuuneqarfia	Retten i Grønland
7	Kommuneqarfik Sermersooq	
8	Naalakkersuisut Siulittaasuata Naalakkersuisoqarfia	Formandens Departement
9	Nunatsinni Advokatit	Grønlandske Advokater
10	Peqqissutsimut Naalakkersuisoqarfik	Departementet for Sundhed
11	Peqqissutsimut Pitsaaliuinernullu Aqutsisoqarfik	Styrelsen for Sundhed og Forebyggelse
12	Politimesteren i Grønland	
13	Sulisitsisut	Grønlands Erhverv
14	Sulinermik Inuussutissarsiateqartut Kattuffiat SIK	SIK

Hørings svarene har kun givet anledning til få ændringer af forslaget.

KANUKOKA gør opmærksom på, at forslaget faktisk ikke indeholdte en tydelig fastsættelse af, at offentlige afsendere ikke umiddelbart er bemyndiget til at anvende postløsning. § 1 og § 13 stk. 1 er ændret. Det oprindelige forslag krævede en procedure for at offentlige myndigheder skulle godkendes for at kunne blive offentlige afsendere. Dette er blevet ændret til, at alle offentlige myndigheder kan blive offentlige afsendere. De skal nu indgå en tilslutningsaftale med den systemansvarlige og den tekniske tilslutning skal gennemføres.

Grønlandsbanken, Nunatsinni Advokatit, Grønlands Erhverv og Dommeren ved Retten i Grønland anfører i deres hørings svar, at de undrer sig over, at e-Boks ikke allerede er valgt

som den digitale postløsning fremfor NemPost. Afsnit 1.1.1 E-Boks versus NemPost er indsat til beskrivelse af dette forhold.

KANUKOKA opfordrer til, at der gøres opmærksom på, at forslaget i al væsentlighed er lig med den danske lov om digital post. Dette er tilføjet i de almindelige bemærkninger.

KANUKOKA anfører, at beskrivelsen i de almindelige bemærkninger punkt 2a er forkert. Dette er nu omskrevet til forvaltningsretlige forhold.

Dommer ved Retten i Grønland rejser, uden på forhånd at have tage stilling hertil, spørgsmålet om, hvem som har kompetencen, til at vedtage en undtagelse fra en kongelig anordning.

§ 2 stk. 4 (i det oprindelige forslag stk. 2) foreslås det, at § 35 i Anordning nr. 1238 af 14. oktober 2016 om ikrafttræden for Grønland om behandling af personoplysninger (Persondataanordningen) ikke finder anvendelse. Høringssvaret stiller spørgsmålstejn ved, om en Inatsisartutlov kan undtage en bestemmelse i en kongelig anordning. Problemstillingen er sendt til udtalelse hos Statsministeriet. Henvendelsen blev videresendt til Justitsministeriet, der svarede i brev af 7. april 2017. Justitsministeriet har konkluderet, at selvstyreloven ikke er til hinder for, at Grønlands Selvstyre ved landstingslov kan fravige regler på persondataområdet (for andre end rigsmyndigheder), men at denne konklusion dog er behæftet med en vis usikkerhed, og at det i sidste ende vil være op til domstolene at træffe afgørelse om spørgsmålet. Naalakkersuisut har på baggrund af Justitsministeriets brev valgt at opretholde undtagelsen fra persondataanordningens § 35. Dette for at sikre en enstrengt klageadgang og dermed en entydig fastlæggelse og administration af fritagelsesbestemmelser, som bliver fastsat i en bekendtgørelse, jf. § 10. Fastsættelse af fritagelsesbestemmelserne vil ske efter forhandling med relevante foreninger og efter offentlig høring.

Indbringes fastlæggelsen og administrationen af fritagelsesbestemmelser for domstolene, fordi en fysisk person eller juridisk enhed finder, at de i deres konkrete sag har anført så tungtvejende grunde til støtte for, at behandlingen på grund af deres særlige individuelle situation ikke bør finde sted, vil grundlaget for domstolens afgørelse være det materielle indhold i fritagelsesbestemmelserne.

Dette forslag fastsætter ikke regler for rigsmyndighederne. De kan efter aftale blive anerkendt som offentlige afsendere, jf. § 13 stk. 4. Hermed giver rigsmyndighederne samtykke til at blive omfattet af dette forslags retsvirkning.

Nunatsinni Advokatit påpeger en uklarhed i § 1. Det kan tolkes som, at Naalakkersuisut selv skal udvikle og vedligeholde en postløsning. Det er nu tydeligt angivet i bemærkningerne, at

Naalakkersuisut har pligt til at postløsningen bliver opdateret med den tekniske udvikling og at den kan udføres af tredjemand.

Grønlands Erhverv gør opmærksom på en selvmodsigelse i høringsforslaget vedrørende § 7 stk. 1. Det giver ingen mening, at en fritagelse både kan være tidsbegrænset og midlertidig. Bemærkningen til § 7 stk. 1, om at en fritagelse kan gives for en tidsbegrænset periode er slettet. En tilsvarende bemærkning i § 9 er også slettet.

Grønlands Erhverv gør opmærksom på, at en bemærkning til § 10 stk. 2 er fejlagtig. Bemærkningen er slettet. Det samme gælder vedrørende § 11 stk. 2. Dette er også slettet.

Herudover er der foretaget lovtekniske ændringer.

I skemaet nedenfor er de enkelte høringssvar gennemgået og kommenteret.

Nr.	Høringspart	Bemærkning	Kommentar til bemærkning
1.0	Departementet for Råstoffer	Departementet har ingen bemærkninger til høringen	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.
2.0	Skattestyrelsen	Det er Skattestyrelsens opfattelse, at forslaget er et væsentligt bidrag til den fortsatte digitalisering, som også vil være til gavn for Skattestyrelsen.	Tilslutning til forslaget.
2.1		Skattestyrelsen bemærker at nogle digitale indberetningskrav allerede er gældende, jf. Selvstyrets bekendtgørelse nr. 8 af 18. juni 2010 om indberetning af oplysninger vedrørende indkomstskat samt Selvstyrets bekendtgørelse nr. 11 af 29. juni 2015 om indberetning af produktionsmæssige og økonomiske oplysninger vedrørende erhvervsmæssigt fiskeri og kan danne baggrund for udarbejdelsen af fritagelsesprocessen for juridiske personer, med henblik på at sikre at erhvervsdrivende i videst muligt omfang anvender digital	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.

		post.	
2.2		Det bemærkes, at Naalakkersuisut forventer at forelægge et ændringsforslag til lov om forvaltning af skatter, der gør det muligt for borgere og virksomheder frivilligt at tilmelde sig elektronisk post. Forslaget ønskes indsat efter § 56 i landstingslov nr. 11 af 2. november 2006 om forvaltning af skatter og gør det muligt for skatteforvaltningen, at afgørelser, meddelelser og anden kommunikation fremsendes elektronisk.	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget. Det er aftalt mellem Skattestyrelsen og Digitaliseringsstyrelsen, at der skal ske en løbende koordinering, der skal forhindre vedtagelse af modstridende bestemmelser om elektronisk kommunikation.
2.3		Skattestyrelsen ønsker at henlede opmærksomheden på, at besparelserne nævnt i ”Tabel 2 Effektiviseringsgevinster”, allerede til en vis grad er foretaget for Skattestyrelsen med hhv. 0,25 mio. kr. i Finanslov 2016 og 2,25 mio. kr. i Finanslov 2017	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.
3.0	Grønlandsbanken	Grønlandsbanken hæfter sig ved at den grønlandske løsning vil være centret om omkring anvendelse af cpr-registret, NemID og fra 01.01.2018 CVR-registeret digitale løsninger. Hermed er valgt en solid og velafprøvet teknisk og juridisk ramme for digitaliseringsbestrebelsene i det offentlige Grønland	Tilslutning til forslaget.
3.1		Grønlandsbanken undrer sig over, at Selvstyret ikke har valgt den allerede eksisterende e-boks løsning, som kendes fra	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget. Forslaget anviser ikke en

		<p>Danmark.</p> <p>Grønlandsbanken har i dag mere end 32.000 tilmeldte privatkunder til e-boks løsningen. Heraf er der omtrent 23.000 aktive brugere blandt bankens privatkunder. Derudover er der omtrent 950 erhvervskunder, der anvender e-boks.</p>	<p>bestemt løsning. Der henvises i øvrigt til det anførte i de generelle bemærkninger om E-boks.</p>
3.2		<p>Det kan undre, at det ikke er begrundet i bemærkningerne til lovforslaget, hvorfor der er valgt at forstå Offentlig Digital Post som en konkret teknisk løsning i form af NemPost.</p> <p>Digital Post og NemPost er ikke det samme. Digital Post anvendes af alle danske kommuner, regioner og statsliggemyndigheder.</p> <p>Hvorimod NemPost i dag alene anvendes af en række danske kommuner (sammen med Digital Post). Derfor kan det imødeses, at alle bankens danske samarbejdspartnere vil fortsætte med at benytte e-boks medens grønlandske borgere tvinges til at benytte to digitale løsninger; NemPost og e-boks. Lovforslaget burde åbne op for anvendelse af flere digitale løsninger i det omfang løsningerne indfrier en række tekniske og sikkerhedsmæssige krav.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Forslaget anviser ikke en bestemt løsning.</p> <p>Der er nu i de generelle bemærkninger til forslaget redegjort nærmere for Naalakkersuisuts overvejelser vedrørende valg af postløsningen.</p> <p>Det er centralt i forslaget, at der alene anvendes én digital postløsning for at undgå forvirring om, hvilken digital løsning, der skal anvendes. Det er dog i forslagets § 12, stk. 2, nr. 1 fastsat, at offentlige afsendere ikke kan anvende postløsningen, hvor det følger af anden lovgivning, at en meddelelse skal sendes i fysisk form eller digitalt på anden måde. Et tilsvarende forbehold er indsat i § 14, stk. 2, nr. 1, for så vidt angår fysiske personer og juridiske enheder.</p> <p>At der alene er én offentlig digital postløsning afskærer i</p>

			<p>øvrige ikke private virksomheder fra tillige at benytte sig af andre digitale løsninger som led i deres kundeforhold.</p>
3.3		<p>I forhold til den valgte løsning, og lovforslagets bemærkninger herom, vil meddelelser fra det offentlige i Grønland stadig blive fremsendt til borgeren i NemPost ved fraflytning til Danmark. Midlertidigt er det vanskeligt at se at en borger, der er fraflyttet Grønland, er forpligtiget til fortsat at anvende NemPost, og dermed gøre sig bekendt med meddelelser. Den naturlige konsekvens af lovforslagets § 15 er tværtimod, at meddelelser til bosiddende udenfor Grønland ikke kan anses for kommet frem til adressaten/borgeren. Ved at anvende en løsning der efter bankens opfattelse ikke har nogen juridisk gyldighed for bosiddende i Danmark, har man undladt at indtænke det offentliges muligheder for at forfølge krav mod personer der ”flytter fra regningen”.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Forslaget kan medvirke til en effektivisering af gældsinddrivelse, men regulerer ikke gældsinddrivelse og slet ikke gældsinddrivelse på tværs af landegrænser.</p> <p>Forslaget medfører, at den obligatoriske tilslutning for en fysisk person, der ikke længere har bopæl eller fast opholdssted eller anden væsentlig tilknytning til Grønland, opretholdes. Tilsvarende gælder for en juridisk enhed, der ikke længere har forretningssted eller anden væsentlig tilknytning til Grønland. Men for begges vedkommende vil en anmodning om fritagelse i disse situationer altid skulle imødekommes, hvilket fremgår af § 5, sidste punktum for så vidt angår fysiske personer og § 8, sidste punktum for så vidt angår juridiske enheder.</p>
4.0	Ombudsmanden for Inatsisartut	<p>Ombudsmanden afstår fra at tage stilling til lovforslaget. Dog bemærkes at den korrekte betegnelse for Ombudsmanden er ”Ombudsmanden for Inatsisartut”</p>	<p>Det er rettet både i forslaget og i bemærkningerne.</p>

5.0	KANUKOKA	<p>Lovforslaget fremstår i alt væsentlighed som en kopi af den danske lov om digital post fra offentlige afsendere.</p> <p>KANUKOKA finder det væsentligt, når man i en grønlandsk sammenhæng kopierer danske love, at dette også tydeligt anføres i lovforslagets bemærkninger. En sådan henvisning har den fordel, at det vil være muligt ved fortolkningstvivil at kunne anvende danske retskilder i lovfortolkningen.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget men indarbejdet i bemærkningerne til forslaget.</p> <p>Dette er indarbejdet med følgende i de generelle bemærkninger:</p> <p>Udarbejdelsen af lovforslaget har taget udgangspunkt i tilsvarende danske regler. Årsagen er, at Grønland og Danmark har fælles personnummersystem og fra 1. januar 2018 også fælles registrering af erhvervsvirksomheder</p>
5.1		<p>Lovforslaget lider af samme mangel, som også blev bemærket ved Folketingets behandling af det tilsvarende lovforslag i 2012, nemlig at de bekendtgørelsesregler, som regulerer fritagelsesadgangen fra fritagelsesadgangen fra den digitale postløsning, ikke var oplyst ved Folketingets behandling af Lovforslaget. Disse bekendtgørelser blev udstedt i 2013. Såfremt det er Naalakkersuisuts hensigt på bekendtgørelsesniveau at fastsætte regler svarende til de danske, bør dette oplyses overfor Inatsisartut og høringsparterne.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Før bekendtgørelserne sættes i kraft vil kommunerne samt alle relevante foreninger og institutioner blive inddraget i det forberedende arbejde.</p> <p>Naalakkersuisut finder, at de danske bekendtgørelser kan være til inspiration, men regelfastsættelsen vil ske på baggrund af de forhold, der gør sig gældende i Grønland.</p>
5.2		<p>§ 2</p> <p>Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut kan udpege en offentlig myndighed som systemansvarlig. Når</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Bestemmelsen omhandler både offentlige myndigheder og</p>

		<p>Naalakkersuisut, som er en samlebetegnelse for Selvstyrets centrale forvaltning, giver det ingen mening at have en lovhjemmel til at indsætte en offentlig myndighed som systemansvarlig, idet opgaven altid uden særskilt lovhjemmel vil kunne udlægges til myndigheder underordnet et departement. KANUKOKA forudsætter herved, at det ikke er tanken at overlade opgaven til en kommune.</p>	<p>private virksomheder. Hvis ikke offentlige myndigheder var nævnt her, ville man kunne foranlediges til at tro, at lovgiver alene har givet Naalakkersuisut mulighed for at udpege en privat virksomhed som systemansvarlig.</p>
5.3		<p>§§ 3 og 4</p> <p>Det er en konsekvens af disse bestemmelser, at det på forhånd er sikret, at de offentlige myndigheder, herunder kommunerne, er forberedt på at kunne modtage digital post. Denne sikring forekommer kun overfladisk beskrevet i lovforslaget og dets bemærkninger.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Forudsætningen for at en offentlig myndighed kan tilslutte sig postløsningen er, at dens it-system kan kommunikere med postløsningen. Hvis forslaget vedtages, skal alle nye it-systemer og opdateringer af ældre it-systemer sikre, at det offentlige digitale postsystem kan bruges i kommunikationen med borgerne.</p> <p>Ansvaret for, at et it-system kan anvende den anviste postløsning, er alene den dataansvarlige myndighed for it-systemet.</p>
5.4		<p>§§ 3 og 4</p> <p>KANUKOKA efterlyser en beskrivelse af, hvorledes og hvornår Departementet for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke/Digitaliseringsstyrelsen vil finde det forsvarligt at</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Den beskrivelse kan desværre ikke gives på nuværende tidspunkt.</p> <p>Før den obligatoriske</p>

		<p>ikraftsætte ordningen med obligatorisk tilslutning.</p>	<p>tilslutning sættes i kraft vil der blive gennemført et grundigt analysearbejde forud og høring af bekendtgørelserne.</p> <p>Når bekendtgørelserne ikraftsættes, vil der blive givet en rimelig periode førend de tager effekt.</p> <p>Der er i bemærkningerne til forslaget § 14, stk. 2 og 3 redegjort både for forventninger til ikrafttrædelsestidspunktet og forudsætningerne herfor.</p>
5.5		<p>§ 7</p> <p>Afgørelse om fysiske personers fritagelse træffes efter lovforslaget af kommunalbestyrelsen, mens afgørelse for så vidt angår fritagelse for fysiske personers erhvervsfritagelse træffes af Naalakkersuisut.</p> <p>Såfremt fritagelse for ikke erhvervsmæssig kommunikation skal varetages af de grønlandske kommuner, forudsætter det, at der findes en fyldestgørende beskrivelse af fritagelsesgrundene i en bekendtgørelse efter § 10, ligesom det påfører kommunerne en vejledningspligt.</p> <p>Det hermed forbundne ressourceforbrug bør beskrives, og kommunerne kompenseres for merudgiften over bloktilskuddet.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Afgørelsesmyndigheden for fritagelse af fysiske personer er henlagt til kommunalbestyrelsen for at sikre borgernære afgørelser. Det er kommunen, der har den tætte borgerkontakt og dermed er den kompetente myndighed til at træffe afgørelse.</p> <p>For mange af de fysiske personer, som forventes at kunne opnå fritagelse, har kommunerne allerede den fornødne dokumentation for rigtigheden heraf. For alle disse personer vil det være en enkelt sagsbehandling.</p> <p>Det er fastsat i forslaget § 10, stk. 1, at Naalakkersuisut skal fastsætte regler om fritagelse af fysiske personer og juridiske</p>

			enheder fra obligatorisk tilslutning til postløsningen. Forventningen er, at det kun er i en kort periode, der vil være en særlig belastning af den kommunale administration.
5.6		<p>§§ 8 og 9</p> <p>Der må på relevante hjemmesider og i pressen informeres om, hvilke myndigheder under Naalakkersuisut, som konkret skal træffe afgørelse</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Fordelingen af ressortområderne er en kompetence, som suverænt ligger hos formanden for Naalakkersuisut. Derfor benyttes udtrykket ”Naalakkersuisut” i forslaget. Der vil blive informeret om, hvilken myndighed, der træffer afgørelse.</p>
5.7		<p>§ 10</p> <p>Ved fastsættelse af, om fritagelse er mulig, vil udgangspunktet være, at der kun kan udstedes bekendtgørelsesregler om gennemførelse af fritagelsessager, idet betingelserne for fritagelse er fastlagt i loven og den uddybende beskrivelse i lovbemærkningerne. Bestemmelsen giver ikke mening i det omfang, at afgørelsesadgangen i et omfang henlægges til kommunerne, der jo ikke har nogen fælles overordnet myndighed, hvortil kommunernes afgørelser kan påklages.</p> <p>For så vidt angår afgørelser truffet i Selvstyret giver bestemmelsen kun mening, hvis</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Som beskrevet i bemærkningerne har borgerne ret til at indbringe kommunale afgørelser til Tilsynsrådet.</p> <p>For så vidt angår afgørelser truffet i Selvstyret, er det korrekt, at begrænsning af klageadgangen alene er relevant, hvis afgørelsen ikke træffes af et departement. Som anført i bemærkningerne til forslagets § 10, stk. 2, vil afgørelser truffet af Skattestyrelsen, som forventes udpeget som afgørelsesmyndighed for så vidt angår den</p>

		afgørelsen ikke træffes på departementsniveau.	afgørelseskompetence, der i forslaget er tillagt Naalakkersuisut, kunne indbringes for Finansdepartementet.
5.8		<p>§ 13</p> <p>Reglen forekommer misforstået i en grønlandsk kontekst. I de danske regler er udgangspunktet, at offentlige afsendere umiddelbart er bemyndiget til at anvende postløsningen, mens det er hensyn til de særlige danske udbudsregler, som gør, at ikke alle offentlige myndigheder kan benytte løsningen.</p>	<p>§ 13 stk. 1 omskrives.</p> <p>Det er hensigten at alle offentlige myndigheder og institutioner skal kunne anvende postløsningen.</p>
5.9		<p>§ 15</p> <p>Beskrivelsen af bestemmelsen i lovforslaget almindelige bemærkninger pkt. 2a) er forkert. I disse bemærkninger beskrives de aftaleretlige regler som grundlag for bestemmelsen. Ved kommunikation med offentlige myndigheder gælder derimod som udgangspunkt ikke de aftaleretlige regler, men forvaltningsrettens regler om, at afgørelser og andre meddelelser skal nå frem til modtageren. Det vil være misvisende at tage udgangspunkt i aftalerettens regler, der jo gælder for private aftaler og lignende, og som i øvrigt i et omfang stiller krav om kundskab hos modtageren.</p>	Beskrivelsen i Bemærkningernes punkt 2a er omskrevet.
5.10		<p>§ 16</p> <p>Bestemmelsen og den heri liggende bemyndigelse til Naalakkersuisut forekommer upræcis i forhold til den</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Bemyndigelsen til Naalakkersuisut efter denne</p>

		<p>tilsvarende bestemmelse i den danske lov. I Danmark er bestemmelsen udnyttet til at udstede bekendtgørelse om filstørrelser. Hvis en tilsvarende bestemmelse påtænkes udstedt for Grønland, bør et udkast hertil forelægges Inatsisartut og høringsparterne.</p>	<p>bestemmelse er begrænset til tekniske formål. Som anført i bemærkningerne til § 16, vil der kunne fastsættes regler om særlige digitale formater eller programmer samt om størrelsen og antallet af filer, der kan sendes pr. meddelelse til og fra en offentlig afsender, herunder kriterier for sletning af en digital postkasse.</p>
6.0	Dommeren ved retten i Grønland	<p>Efter vores opfattelse vil indførelsen af digital post til de grønlandske borgere gøre det muligt for retsvæsenet at yde en bedre service navnlig til de borgere, der bor i bygder og mindre byer. Levering af digital post til en digital postkasse sker betydeligt hurtigere end levering af fysisk post til en postboks i en mindre by eller bygd.</p>	Tilslutning til forslaget
6.1		<p>Dertil kommer, at det vil være betydeligt lettere både for parter og for retten at sende meddelelser i de sager, hvor vi kender modtagerens cpr.nr. Det vil typisk være sager, som har en særlig samfundsmæssig interesse, herunder kriminalsager.</p>	Tilslutning til forslaget
6.2		<p>Desuden vil en større udbredelse af NemID samt digitale postkasser betyde, at retten kan tage mere moderne forkyndelsesmetoder i brug, som allerede nu bruges i Danmark. Disse forkyndelsesmetoder vil føre til en mere effektiv udnyttelse af retsvæsenets ressourcer, idet vi derved kan undgå de udsættelser, som</p>	Tilslutning til forslaget

		skyldes, at en indkaldelse eller en stævning ikke har kunnet forkyndes for en part eller et vidne. Når vi kender tidspunktet for ikrafttrædelse af loven om Offentlig Digital Post, vil vi gå i gang med at arbejde for en ændring af retsplejeloven, så vi også ved retssystemet kan drage fuld nytte af dette system.	
6.3		Vi er meget glade for at konstatere, at Selvstyret forventer at bruge NemID løsningen, og vi håber, at Selvstyret også vil benytte den samme e-boks løsning, som man bruger i Danmark, fordi vi dermed vil kunne bruge de systemer, der er udviklet til danske retter.	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget. Forslaget anviser ikke en bestemt løsning. Der henvises i øvrigt til det anførte i de generelle bemærkninger om E-boks.
6.4		Af lovforslagets § 2, stk. 2, fremgår, at bestemmelsen i § 35 i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om behandling af personoplysninger ikke skal finde anvendelse for behandlingen af personnumre i medfør af lovforslagets § 2, stk. 1. Uden, at vi på forhånd skal tage stilling til, hvem der har kompetencen til at vedtage en sådan undtagelsesbestemmelse, forudser vi, at der kan rejses spørgsmål om, hvorvidt bestemmelsen bør vedtages af Rigsmyndighederne, da de har kompetencen på persondata området. Rent lovteknisk mener vi også, at det bør overvejes, om det er mere	Statsministeriet er blevet forespurgt om spørgsmålet. Henvendelsen blevet videresendt til Justitsministeriet. Justitsministeriet har i brev af 7. april 2017 konkluderet, at selvstyreloven ikke er til hinder for, at Grønlands Selvstyre ved landstingslov kan fravige regler på persondataområdet (for andre end rigsmyndigheder), men at denne konklusion dog er behæftet med en vis usikkerhed, og at det i sidste ende vil være op til domstolene at træffe afgørelse om spørgsmålet.

		hensigtsmæssigt at placere bestemmelsen i anordningen om persondataloven.	
7.0	Kommuneqarfik Sermersooq	Vi tiltræder Digitaliseringsstyrelsens lovgivningsinitiativ og finder det positivt, at lovforslaget i udgangspunktet operer med en obligatorisk tilslutning til den digitale postløsning NemPost	Tilslutning til forslaget
7.1		Digitalisering af den offentlige myndighedskorrespondance vil medføre store økonomiske besparelser for det offentlige (interne arbejdsgange, porto, mv), sikre at afgørelser fra det offentlige ikke bortkommer og sikre en bedre borgerservice ved, at kommunens afgørelser kan nå ud til alle interessenter på få sekunder, uanset bosted.	Tilslutning til forslaget
7.2		Vi bemærker, at der er tale om en rammelovgivning, der fastsætter de overordnede rammer for offentlig digital post og derfor ser kommunen frem til en tæt dialog med Digitaliseringsstyrelsen i forbindelse med udarbejdelsen af den bekendtgørelse, der kommer til at regulere de nærmere regler for fritagelse og deadline for, hvornår digital post bliver en obligatorisk ordning	Tilslutning til forslaget
7.3		§ 11 Det er positivt, at lovforslaget sikrer en klar hjemmel til at give tredjemand eller partsrepræsentanter læseadgang til en borgers korrespondance i det digitale postsystem.	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget. Når postløsningen benytter henholdsvis NemID og den kommende digitale medarbejdersignatur, skal

		<p>Ovenstående er allerede en mulighed efter reglerne omkring fuldmagt og spørgsmålet er, om det ikke er på kanten med persondatalovens princip om proportionalitet.</p>	<p>postløsningen kun i undtagelsestilfælde forholde sig til anden form for adgangen til en postkasse.</p> <p>Der sker således ingen krænkelse af persondataanordningen.</p> <p>Idet det forventes, at adgang til en postkasse, som postkaseejeren tildeler, er frivillig og uformel.</p> <p>Postkaseejeren kan også uden videre og uformelt ophæve adgangen for andre.</p> <p>Har nogen ved tvang opnået adgang til en postkasse, kan postkaseejeren ved henvendelse til postløsningen få slettet al adgang til postkassen, indtil postkaseejeren igen kan tage sin postkasse i besiddelse.</p>
7.4		<p>§ 11, stk. 2</p> <p>Lovforslaget tager ikke højde for den situation, hvor eksempelvis en borger risikerer at lide et retstab, fordi den pågældende afventer modtagelse af et nyt nøglekort til NemID, og derfor bør det overvejes nærmere, hvordan denne problemstilling kan håndteres.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Situationen må anses for mindre sandsynlig.</p> <p>NemID sender automatisk et nyt nøglekort, når der er 20 koder tilbage på kortet.</p> <p>Personer, som benytter deres NemID meget, kan med fordel anskaffe sig en nøgleviser, der kan benyttes indtil batteriet løber tør (mindst 2 år).</p> <p>§ 11, stk. 2 giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte regler om, at fysiske personer og juridiske</p>

			enheder kan give læseadgang på anden måde end anført i stk. 1. Der vil i denne forbindelse også kunne fastsættes regler om den her omhandlede problemstilling.
8.0	Formandens Departement	Har ikke særlige bemærkninger til lovforslaget	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.
9.0	Grønlandske Advokater	Overordnet finder Nunatsinni Advokatit det positivt, at der som led i den naturlige udvikling inden for digital kommunikation nu skabes hjemmel til fysiske og juridiske personers obligatoriske tilslutning til en digital postløsning.	Tilslutning til forslaget
9.1		<p><i>§ 1</i></p> <p>Det er anført i lovforslagets § 1, at Offentlig Digital Post er den af Naalakkersuisut anviste postløsning. I bemærkninger til bestemmelsen er det anført, at det betyder, at Naalakkersuisut er forpligtet til at udvikle og tilbyde den digitale postløsning, der skal anvendes.</p> <p>Nunatsinni Advokatit skal bemærke, at det efter formuleringen i bemærkningerne er uklart, om bestemmelsen hindrer muligheden for, at Naalakkersuisut overdrager udviklingen af den digitale postløsning til tredjemand. Den mulighed bør være til stede</p>	<p>Hensigten med bemærkning er at Naalakkersuisut har ansvaret for at den anviste postløsning bliver udviklet i forhold til den teknologiske og samfundsmæssige udvikling kræver.</p> <p>For at udgå denne misforståelse bliver bemærkningen til § 1 omformuleret til:</p> <p>At postløsningen er anvist af Naalakkersuisut betyder, at Naalakkersuisut har ansvaret for at udvikle den digitale postløsning, der skal anvendes.</p> <p>Det fremgår af § 2, stk. 1, at Naalakkersuisut udpeger en systemansvarlig som har til opgave at varetage driften af postløsningen, og at der kan</p>

			udpeges en offentlig myndighed eller en privat virksomhed.
9.2		Det er Nunatsinni Advokatits opfattelse, at vores klienter og samfundet som helhed har en klar interesse i, at Naalakkersuisut anviser en postløsning, hvis anvendelse i forvejen er udbredt i Grønland og det øvrige danske rige, og som er nem, kendt og tilbyder en høj grad af brugersikkerhed og teknisk udvikling. Den digitale postløsning, e-Boks, er i forvejen udbredt i Grønland i dag, hvorfor anvisning af e-Boks må antages at lette Naalakkersuisuts implementering af Offentlig Digital Post.	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget. Forslaget anviser ikke en bestemt løsning. Der henvises i øvrigt til det anførte i de generelle bemærkninger om E-boks.
10.0	Departementet for Sundhed	Departementet for Sundhed har ikke yderligere at tilføje til Sundhedsledelsens høringssvar.	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.
11.0	Styrelsen for Sundhed og Forebyggelse	Sundhedsledelsen anfører, at lovforslagets kapitel 4 om fritagelse samt bemærkningerne hertil vækker opmærksomheden. Der er rigtig mange undtagelsesmuligheder – medførende muligheden for fortolkning og tvister. Henset til nettets dækning og dækningssikkerhed i Grønland kunne man forestille sig, at dette kapitel enten vil blive prøvet ofte eller at det vil stille de socialt svage borgere yderligere dårligere.	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget. Se kommentaren til 5.1 Det grundige forarbejde med bekendtgørelserne skal netop sikre, at socialt svage borgere ikke stilles dårligt, og at der ikke kommer en lang række fortolkningstvister.
11.1		Med forslaget om Offentlig Digital Post lægges der samtidig	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.

		op til mulighed for fritagelse, hvilket Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler for. I denne forbindelse efterspørger Sundhedsledelsen, at det bliver tydeliggjort og konkretiseret, hvad de nærmere regler for dette indebærer.	Se kommentaren i 5.1 og 11.0
11.2		§ 5 I forhold til omstændigheder, der kan fritage fra at være omfattet af den digitale postløsning, mangler Sundhedsledelsen en specifikation af, hvad der menes med dyr internetforbindelse.	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget. Dette beror på en konkret vurdering på det givne tidspunkt. Det forventes nærmere reguleret ved bekendtgørelsen om fritagelse.
11.3		§ 5 stk. 2 Sundhedsledelsen påpeger, at det netop kan være hensigtsmæssigt for personer – der af forskellige årsager bryder med deres tilknytning til Grønland – at anvende Offentlig Digital Post, så disse personer kan afslutte eventuelle sager, der er forankret i Grønland.	Tilslutning til forslaget
11.4		§ 8 stk. 2 I lighed med bestemmelserne for enkeltpersoner pointerer Sundhedsledelsen, at det også for juridiske enheder – der bryder deres grønlandske tilknytning – er hensigtsmæssigt at kunne anvende Offentlig Digital Post såfremt der skulle opstå sager, som kræver deres involvering.	Tilslutning til forslaget
11.5		§10 stk. 1 Dyr internetopkobling nævnes atter som en omstændighed, der kan bevirke fritagelse fra den	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget. Se kommentaren i 11.2

		<p>digitale postløsning. Sundhedsledelsen efterspørger også i denne forbindelse en nærmere definition på dyr og omkostningstung internetforbindelse.</p>	
11.6		<p>§ 12 stk. 1 At offentlige afsendere ikke har pligt til at sende digital post, men i stedet kan vælge at sende post i fysisk form i sager, hvor en bopæl eksempelvis skal valideres, finder Sundhedsledelsen uhensigtsmæssig, da mange jobs i dag kræver fravær fra bopælen i længere tid. Der står yderligere anført, at personer og juridiske enheder ikke har krav på udelukkende at modtage offentlig post via den digitale løsning, da det afhænger af, hvad der er muligt for offentlige it-systemer. I denne forbindelse påpeger Sundhedsledelsen, at det væsentligt for borgerne at vide, i hvilke sammenhænge, de kan forvente digital kommunikation fra myndigheder og hvilke sammenhænge, de ikke kan.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Alle offentlige myndigheder skal som udgangspunkt være offentlige afsendere. Fysiske personer og juridiske enheder skal forvente, at kommunikationen mellem dem og en offentlig afsender skal ske digitalt via postløsningen. Der kan ikke stilles krav om pligt til kun digital kommunikation. Nogle forsendelser vil både fra de offentlige afsendere og fysiske personer og juridiske enheder have en karakter, der ikke kan digitaliseres. Det kan være lovkrav, som skal overholdes, samt, at det ikke er muligt for postløsningen teknisk at håndtere meddelelsen jf. § 16</p> <p>Med postløsningen bliver fordelen, at meddelelser til en borger ikke er afhængig af, hvor personen faktisk opholder sig på et bestemt tidspunkt.</p> <p>Den tekniske begrænsning, som vil blive fastsat efter § 16, er både en begrænsning for, hvad en offentlig myndighed kan sende til en borger, men</p>

			også en mulighed for at overveje brug af andre formatmuligheder enten ved opgradering af bestående IT eller ved ny-indkøb.
11.7		<p><i>§ 13 stk. 1</i></p> <p>Sundhedsledelsen pointerer, at det allerede nu burde være muligt at angive, hvilke offentlige myndigheder, der på nuværende tidspunkt er i stand til at anvende en digital postløsning.</p> <p>Sundhedsledelsen anbefaler derudover, at det bliver tydeliggjort, at fastlæggelse af tempo for digitalisering af yderligere institutioner og myndigheder vil ske i henhold til samfundets omstillingsparathed.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Se kommentaren i 5.1</p>
11.8		<p><i>§14 stk. 2</i></p> <p>Ved indførsel af Offentlig Digital Post bør brugen heraf prioriteres af alle myndigheder, hvorfor Sundhedsledelsen mener, at det bør tilstræbes, at al lovgivning imødekommer dette. Derved undgår man også, at anden lovgivning kan undtage brugen af den digitale løsning.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Det er ikke hensigten med denne lov at ændre tidligere lovgivningers krav om meddelelsesform.</p> <p>I indledningen til de Almindelige Bemærkninger angives det, at bestemmelserne i anden lovgivning, ud fra en konkret vurdering, bør ophæves, hvis postløsningen kan varetage samme formål.</p> <p>Det forventes ligeledes ved udarbejdelse af ny lovgivning, at der tages stilling til om postløsningen kan opfylde behovet for digital kommunikation.</p>

			Se også kommentaren i 13.7
11.9		<p>§ 15</p> <p>Diverse forhindringer kan influere på modtagelse af en meddelelse, der er sendt digitalt. Sundhedsleden efterspørger en tydeligere definition på sådanne forhindringer fx om nedbrud på internetforbindelse kun omfatter landsdækkende nedbrud? Eller om der også er tale om lokale og private nedbrud i boliger eller på arbejdspladser mv?</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Digitale nedbrud har typisk kun en kortere varighed og har dermed ingen væsentlig betydning.</p> <p>Ved længerevarende nedbrud må der hen ad vejen skabes en præcedens for, hvad nedbruddet får af retlig konsekvens. Det er ikke muligt at opstille en fælles standard, dertil er variationen af meddelelser fra det offentlige for stor.</p>
12.0	Politimesteren i Grønland	<p>Foreløbigt bemærkes derfor alene, at der med digital postløsning på sigt formentligt kan skabes mulighed for indførelse af digitale forkyndelser i kriminalsager og civile sager. Til brug herfor vil der opstå behov for, at blandt andre Grønlands Politi får adgang til lister over, hvilke personer herunder juridiske personer, som er fritaget for obligatorisk tilslutning. Da dette må forudsætte en it-mæssig løsning, tillader jeg mig at gøre opmærksom herpå allerede nu.</p>	<p>Tilslutning til forslaget</p> <p>For at Grønlands Politi kan opnå denne adgang skal de have den nødvendige lovhjemmel hertil, og at lovhjemlen ikke giver Grønlands Politi en videre adgang til fritagelseslisten end nødvendigt.</p>
13.0	Grønlands Erhverv	<p>GE skal som udgangspunkt tilslutte sig den digitale postdistribution</p>	<p>Tilslutning til forslaget</p>
13.1		<p>GE finder det betænkeligt, at der anvises én løsning, som ”trækkes ned over hovedet” på</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p>

		befolkningen i relation til kommunikation med det offentlige. I denne forbindelse burde man have bragt andre løsninger på banen i relation til den digitale signatur, der skal anvendes ved postløsningen.	Forslaget anviser ikke en bestemt løsning. Der henvises i øvrigt til det anførte i de almindelige bemærkninger om E-boks.
13.2		<p>Kapitel 4</p> <p>GE finder det endvidere betænkeligt, at man, i det omfang det er tilfældet, overlader det til Naalakkersuisut at fastsætte bestemmelser om de ”særlige omstændigheder” og ”ganske særlige omstændigheder”, der begrundes en fritagelse.</p> <p>Kriterierne herfor bør fastsættes af Inatsisartut og dermed politisk og ikke af embedsmandsvældet.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Se bemærkningerne i 5.1</p> <p>At der i flere af bestemmelserne i Kapitel 4 er anvendt udtryk som ”særlige omstændigheder” og ”ganske særlige omstændigheder” er en klar indskrænkning af Naalakkersuisut muligheder for faste bestemmelser om fritagelse.</p>
13.3		<p>§ 7 stk. 1</p> <p>Det forekommer irrelevant og/eller selvmodsigende, at en afgørelse om ”fritagelse af en fysisk person for obligatorisk tilslutning til postløsningen ...” kan gives for en tidsbegrænset periode, jf. bemærkningerne til loven s 17.</p> <p>Kriterierne for fritagelse er konkrete, og i det omfang, at de er midlertidige, giver perioden sig selv. Måtte anførelsen af, at fritagelsen kan gives tidsbegrænset, der relaterer sig til andet, end den tidsbegrænsning, som tilfældet betinger, forekommer den citerede passus i bemærkningerne til loven s. 17,</p>	<p>Med baggrund i høringsvaret er følgende sætning fjernet fra bemærkningerne til § 7 stk. 1: Fritagelse kan gives for en tidsbegrænset periode.</p>

		<p>at være en mulighed for, at tidsbegrænse en fritagelse, der ikke er relevant for fritagelsesgrunden.</p> <p>Det forekommer i givet fald for GE at være lovgivning i bemærkningerne, hvilket ikke er lovligt.</p>	
13.4		<p>§ 10 stk. 2</p> <p>Det anføres i bemærkningerne til denne bestemmelse bl.a., at det må antages, at et afslag på fritagelse efter denne Inatsisartutlov ikke kan anses for særligt indgribende i fysiske personers øvrige livsmuligheder.</p> <p>Uden at kende grundlaget for denne konklusion, forekommer den at være fejlagtig allerede på grund af, at fritagelse beror på særlige eller ganske særlige omstændigheder. Der bør derfor være mulighed for en administrativ rekurs i denne forbindelse.</p>	<p>Det generelle udsagn om, at det ikke kan anses for særligt indgribende i fysiske personers øvrige livsmuligheder, slettes.</p> <p>En afgørelse skal træffes på et konkret grundlag.</p> <p>Se kommentaren i 5.7 og 14.2</p>
13.5		<p>§ 11, stk. 1</p> <p>Der mangler i bemærkningerne til § 11, stk. 1, en stillingtagen til, hvem der for juridiske personer kan tage beslutning i henhold til § 11, stk. 1. Er der tale om den system-/dataansvarlige, ledelsen og i givet fald hvem (direktion, bestyrelse?), og hvilken dokumentation for den juridiske person skal fremsendes i forbindelse med, at en tilladelse i henhold til § 11, stk. 1, gives</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Adgangen for juridiske enheder skal ske ved brug af en medarbejdersignatur.</p> <p>Det er den juridiske enheds eget ansvar, at kun de medarbejdere, som den juridiske enhed ønsker det for, skal have adgang til deres postkasse.</p> <p>Hvordan den juridiske enhed kan gøre brug af medarbejdersignaturer, afgøres af regelsæt, lige fra den</p>

			juridiske enheds egne tegningsregler til lovbestemmelser herom.
13.6		<p>§ 11, stk. 2</p> <p>For så vidt angår § 11, stk. 2, er der her tale om, at denne bestemmelse i et givent omfang sætter regler i persondataloven ud af kraft.</p> <p>Det er i den forbindelse ikke korrekt, når det i bemærkningerne til § 11, stk. 2, anføres, at det ved personligt ejede virksomheder ikke findes lovgivning der regulerer, ”hvad der skal ske i relation til virksomhedens digitale postkasse ved død, konkurs, umyndiggørelse eller anden pludselig opstået hændelse...”</p> <p>I de udtrykkeligt nævnte tilfælde er det kurator/bobehandler/værge, der varetager de juridiske spørgsmål i denne forbindelse, og de regler, der regulerer de respektive områder, tager stilling til, hvorledes adgangen til post – herunder digital post – m.v. skal administreres.</p>	<p>Med baggrund i høringssvarets bemærkninger slettes følgende afsnit af bemærkningerne til § 11 stk. 2:</p> <p><i>Da personligt ejede virksomheder, der er registreret i CVR-registret, ikke har anden lovgivning til at regulere, hvad der skal ske i relation til virksomhedens digitale postkasse ved død, konkurs, umyndiggørelse eller anden pludselig opstået hændelse, vil det være hensigtsmæssigt, at Naalakkersuisut fastsætter bestemmelser herom.</i></p> <p>Se i øvrigt kommentaren til 7.4</p>
13.7		<p>§ 12, stk. 2</p> <p>Det anføres i bemærkningerne ”hvis en lovbestemmelse kræver, at en meddelelse eller et dokument skal være forsynet med original, personlig underskrift, skal en sådan bestemmelse forstås sådan, at digital post ikke kan anvendes.”</p> <p>Lægger man en så rigid tolkning til grund, må dette vel kun relatere sig til lovbestemmelser,</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Lovforslaget giver ikke grundlag for, at hverken tidligere eller senere lovgivning om meddelelsesmetode eller -form kan tilsidesættes.</p> <p>Hvis en lov udtrykkeligt bestemmer, at et dokument skal være forsynet med original</p>

		<p>der i tid ligger efter gennemførelsen af den digitale post/signatur. Bestemmelsen som den citerede, der ligger før i tid, kan vel nødvendigvis ikke formodes at have taget højde for netop indførelsen af den digitale post/signatur. Anvendelsen af digital post i relation til disse kan vel derfor ikke nødvendigvis være irrelevant.</p>	<p>personlig underskrift, kan denne inatsisartutlov om Offentlig Digital Post ikke tilsidesætte de beskyttelsesinteresser, der er søgt sikret ved at stille krav om original personlig underskrift.</p> <p>Som angivet i Indledningen for de Almindelige Bemærkninger angives det, at bestemmelserne i anden lovgivning, ud fra en konkret vurdering, bør ophæves, hvis postløsningen kan varetage samme formål.</p> <p>Se også kommentaren i 11.8</p>
14.0	SIK	<p>SIK kan tilslutte sig lovforslagets intentioner om at øge anvendelsen af digital post ved at skabe en klar lovhjemmel til at offentlige afsendere kan anvende en digital postløsning i dialogen med borgerne og virksomheder m.v.</p>	<p>Tilslutning til forslaget</p>
14.1		<p>SIK kan endvidere tilslutte sig forslagets bestemmelser om, at der for visse borgere er mulighed for at blive fritaget for en obligatorisk tilslutning til den digitale postløsning, hvis der foreligger særlige omstændigheder, som kan bevirke, at en person er hindret i at modtage sin post gennem den digitale postløsning.</p>	<p>Tilslutning til forslaget</p>
14.2		<p>§ 10, stk. 2 SIK har bemærket, at det af forslagets § 10, stk. 2 fremgår, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om fritagelse fra den</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Udgangspunktet er, at der er klageadgang.</p>

		<p>obligatoriske tilslutning til postløsningen, og at Naalakkersuisut i den forbindelse kan fastsætte regler om, at afgørelser omkring fritagelse eller ej, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. SIK er imod en sådan begrænsning i klageadgangen, og skal derfor foreslå, at bestemmelsen udgår af lovforslaget.</p>	<p>Det vil bero på en konkret vurdering i forbindelse med fastsættelse af reglerne, om denne klageadgang skal begrænses.</p> <p>Se også kommentaren i 5.7 og 13.4</p>
--	--	---	---

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen afgrænser lovens anvendelsesområde til kun at omfatte digital kommunikation mellem på den ene side offentlige afsendere, og fysiske personer henholdsvis juridiske enheder på den anden side, der enten er obligatorisk eller frivilligt tilsluttet postløsningen.

De myndigheder, der ved Inatsisartutlovens ikrafttræden kan blive tilsluttet postløsningen, er alle Selvstyrets departementer med underliggende institutioner samt kommunerne med underliggende institutioner jf. § 13 stk. 1.

Alle offentlige myndigheder er automatisk tilsluttet postløsningen jf. § 3 stk. 2, når myndigheden optræder i egenskab af virksomhed.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslagets § 13, stk. 5, hvorefter der påhviler Naalakkersuisut en forpligtelse til at offentliggøre i postløsningen, hvilke offentlige myndigheder m.v., der anvender postløsningen som offentlige afsendere.

Bestemmelsen regulerer ikke almindelig e-mail kommunikation mellem det offentlige og en borger eller en virksomhed.

Bestemmelsen er udtryk for, at der alene er én digital postløsning, og at denne betegnes Offentlig Digital Post.

At postløsningen er anvist af Naalakkersuisut betyder, at Naalakkersuisut har ansvaret for at sikre, at udviklingen af den digitale postløsning følger samfundets behov.

Med hensyn til obligatorisk eller frivillig tilslutning til postløsningen henvises til bestemmelserne herom i forslagets kapitel 2 og 3.

Til § 2

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut udpeger en systemansvarlig til at varetage driften af postløsningen.

Begrebet systemansvarlig skal forstås på samme måde som dataansvarlig efter Anordning nr. 1238 af 14. oktober 2016 om ikrafttræden for Grønland om behandling af personoplysninger (persondata-anordningen). Bortset fra, at den systemansvarlige ikke er ansvarlig for rigtigheden af de data, som faktisk opbevares i postløsningen. Afsenderne er hver især

selvstændigt ansvarlige for afsendt indhold. Den systemansvarlige er ansvarlig for, at data opbevares i henhold til persondata-anordningen og Bekendtgørelse nr. 1404 af 30. november 2016 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning i Grønland (Sikkerhedsbekendtgørelsen).

Persondata-anordningen opererer med begreberne dataansvarlig og databehandler. Den systemansvarlige skal anses som dataansvarlig i forhold til administration af den digitale postløsning.

Den systemansvarlige skal træffe de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes samt mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven.

Postløsningen skal sikre, at meddelelser ikke ændres undervejs. Kommunikationen skal være krypteret, således, at den ikke kan læses af uvedkommende.

Postløsningen skal desuden overholde internationale standarder for tilgængelighed. Med tilgængelighed forstås, at postløsningen skal kunne modtage anerkendte digitale formater.

Til stk. 2

Med bestemmelsen gives der frit valg til Naalakkersuisut at udpege enten en offentlig myndighed eller en privat virksomhed som systemansvarlig.

Til stk. 3

Ønsker Naalakkersuisut, at der udpeges en privat virksomhed som systemansvarlig, skal det fremgå af loven, at denne virksomhed må behandle personnumre. Det er derfor præciseret i forslaget, at den systemansvarlige har en sådan ret.

Postløsningen vil også indeholde oplysninger, som ikke er personhenførbare og dermed falde udenfor anordning om persondatalov. Sikkerhedsforskrifter og -procedurer for sådanne oplysninger skal aftales.

Til stk. 4

§ 35 i Persondata-anordningen bestemmer, at en registreret til enhver tid kan gøre indsigelse mod, at den dataansvarlige foretager behandling af vedkommendes oplysninger. Denne bestemmelse sikrer, at en sådan indsigelse uden videre vil blive anset for uberettiget.

Bestemmelsen er indsat med henblik på at sikre postløsningens fulde funktionalitet, idet det vil være i strid med postløsningens indretning, hvis fysiske personer, som er omfattet af

obligatorisk tilslutning, vil kunne gøre indsigelse mod, at der sker behandling af oplysninger om vedkommende.

Uden denne undtagelsesbestemmelse kan en fysisk person indbringe spørgsmålet om afslag på fritagelse for Datatilsynet. Hermed ville fysiske personer have to klageadgange, dels til Datatilsynet og dels den almindelige forvaltningsretlige klageadgang, jf. § 10 stk. 2.

At have to rekursadgange, som ikke er underlagt samme retlige grundlag, må anses for meget uhensigtsmæssigt.

Til § 3

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, hvilke fysiske personer, der er omfattet af obligatorisk tilslutning til postløsningen. Bestemmelsen er bygget op på den måde, at den fastsætter nogle grundlæggende betingelser for obligatorisk tilslutning, og i forlængelse heraf tager forbehold for, at personer, der opfylder disse betingelser, ikke er omfattet af obligatorisk tilslutning, hvis de er fritaget herfor efter reglerne om fritagelse.

De grundlæggende betingelser er dels et alderskriterium og dels et kriterium, der viser personens tilknytning til Grønland i kraft af bopæl eller anden fast ophold i Grønland.

Begreberne bopæl og fast opholdssted skal forstås på samme måde som i anordning nr. 1198 af 29. november 2006 om ikrafttræden for Grønland af lov om Det Centrale Personregister § 6 senest ændret ved anordning nr. 681 af 6. juni 2016 om ikrafttræden for Grønland af lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister.

Kommunerne skal folkeregistrere enhver på deres bopæl eller faste opholdssted i kommunen i CPR. Personer, der ikke er folkeregistreret i CPR med bopæl eller fast opholdssted i Grønland, er ikke omfattet af den obligatoriske ordning.

Aldersgrænsen på 15 år eller derover er valgt på baggrund af, at kommunerne må udstede en digital signatur (NemID) til personer på 15 år eller derover. Bankerne kan udstede digitale signaturer til personer på 12 år og derover.

For børn op til 15 år afgør forældremyndighedsindehaveren eller værgen om barnets post fra offentlige afsendere skal tilgå forældremyndighedsindehaverens eller værgens digitale postkasse.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter, hvilke juridiske enheder, der er omfattet af obligatorisk tilslutning til postløsningen. Bestemmelsen er bygget op på den måde, at den fastsætter nogle grundlæggende betingelser for obligatorisk tilslutning, og i forlængelse heraf tager forbehold for, at juridiske enheder, der opfylder disse betingelser, ikke er omfattet af obligatorisk tilslutning, hvis de er fritaget herfor efter reglerne om fritagelse.

De grundlæggende betingelser er dels registrering i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-registret) og dels et kriterium, der viser enhedens tilknytning til Grønland i kraft af hjemsted i Grønland. Hjemsted skal forstås som den adresse, hvor en virksomhed har sit hovedsæde eller den adresse, hvorfra den daglige ledelse faktisk udøves.

CVR-nummer tildeles juridiske enheder i medfør af registrering i Det Centrale Virksomheds Register. Inatsisartutlov nr. 33 af 28. november 2016 om registrering i Det Centrale Virksomhedsregister definerer juridiske enheder i § 2 som:

- 1) En fysisk person i dennes egenskab af arbejdsgiver eller selvstændigt erhvervsdrivende.
- 2) En juridisk person eller en filial af en udenlandsk juridisk person.
- 3) Grønlands Selvstyre.
- 4) En kommune.
- 5) Et kommunalt fællesskab.

Begrebet juridisk person i nr. 2 er brugt som samlebegreb for en række forskellige virksomhedsformer, herunder aktie- og anpartsselskaber.

Til stk. 3

Dette stykke bestemmer, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at juridiske enheder skal tilsluttes postløsningen med anden identifikation end nummeret i CVR-registret.

Det omfatter blandt andet:

- 1) Virksomheder som er registeret i CVR-registret med hjemsted i Danmark, men med et eller flere produktionssteder i Grønland.
- 2) Virksomheder med hjemsted i lande udenfor både Grønland og Danmark, som udfører arbejde i Grønland.

Til stk. 4

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte regler om, at andre former for væsentlig tilknytning end de i stk. 1 og 2 nævnte, indebærer obligatorisk tilslutning medmindre de pågældende fritages efter reglerne herom. Bestemmelsen skal ses i lyset af, at den obligatoriske ordning generelt er knyttet op på fysiske personers og juridiske enheders væsentlige tilknytning til Grønland.

Fysiske personer og juridiske enheder, der har en anden væsentlig tilknytning til Grønland, kan blandt andet omfatte:

- 1) Danske virksomheder, der har en afgørende virkning i Grønland uden at have et egentligt forretningssted eller lignende.
- 2) Personer, som arbejdsmæssigt bliver omfattet af skattepligt til Grønland, men er folkeregistreret med bopæl i Danmark
- 3) Personer, som modtager offentlige ydelser fra Grønland, men er folkeregistreret med bopæl i Danmark

Bestemmelsen overlader det til Naalakkersuisut at fastsætter regler for disse gruppers obligatoriske tilslutning.

Til stk. 5.

Bestemmelsen fastsætter, at fysiske personer ikke automatisk vil blive slettet i postløsningen ved fraflytning fra Grønland. De pågældendes tilslutning fortsætter uændret, medmindre de pågældende selv anmoder om fritagelse. Dette betyder, at fysiske personer, som er fraflyttet Grønland grundet uddannelse eller andre forhold, kan opretholde deres tilslutning så længe de ønsker.

Til § 4

Til stk. 1

Bestemmelsen omhandler muligheden for, at fysiske personer eller juridiske enheder, som kan få fritagelse fra den obligatoriske tilslutning til den digitale postløsning, frivilligt kan tilslutte sig postløsningen med den retsvirkning, som følger af § 15.

Postløsningen skal være et tilbud til alle, der har tilknytning til Grønland. Dette uanset om de er underlagt obligatorisk tilslutning eller ej.

Til stk. 2

I bestemmelsen er det fastsat, at en frivillig tilslutning medfører, at tilslutningen er bindende, medmindre den pågældende atter kan fritages for tilslutning efter reglerne herom.

Bindingen er begrundet i, at en fri afmelding vil betyde, at det ikke vil være muligt for offentlige afsendere at administrere postløsningen. Det grundlæggende formål ville således ikke kunne opnås.

Til stk. 3

Bestemmelsen sikrer mulighed for, at personer, der er 15 år eller derover, og som ønsker tilknytning til Grønland, frivilligt kan tilslutte sig postløsningen.

Betingelsen for at kunne tilslutte sig postløsningen er, at de allerede er blevet tildelt et personnummer og er besiddelse af NemID.

Til stk. 4

Bestemmelsen omhandler muligheden for frivillig tilslutning i den periode, hvor bestemmelserne om obligatorisk tilslutning til postløsningen endnu ikke er sat i kraft. Der henvises herom til ikrafttrædelsesbestemmelsen i forslaget § 17.

Så længe man er tilsluttet postløsningen, følger retsvirkningen af § 15. Tilbagekaldes tilslutningen, ophører retsvirkningen efter § 15. Dette gælder fra ikrafttrædelsen af dette forslag.

Til stk. 5

Indtil Naalakkersuisut ikraftsætter den obligatoriske tilslutning, kan de tilsluttede frit tilbagekalde deres tilslutning.

Til stk. 6

Når Naalakkersuisut ikraftsætter § 3, stk. 1 vil frivilligt tilsluttede fysiske personer være udelukket fra at kunne tilbagekalde deres tilslutning, medmindre de efter ansøgning kan fritages efter de fritagelsesregler, der bliver ikraftsat samtidigt.

Til stk. 7

Når Naalakkersuisut ikraftsætter § 3, stk. 2 vil frivilligt tilsluttede juridiske enheder være udelukket fra at kunne tilbagekalde deres tilslutning, medmindre de efter ansøgning kan fritages efter de fritagelsesregler, der bliver ikraftsat samtidigt.

Til § 5

Bestemmelsen fastsætter, under hvilke omstændigheder fysiske personer kan blive fritaget for at være omfattet af den obligatoriske tilslutning. Det er herom for det første fastsat, at der skal foreligge særlige omstændigheder, og at de skal bevirke, at den pågældende er hindret i at modtage sin post gennem postløsningen. Dette er udtryk for princippet om, at alle, der kan modtage post igennem den digitale postløsning, som udgangspunkt også skal gøre det.

Hvornår der foreligger sådanne særlige omstændigheder, vil blive nærmere reguleret i den bekendtgørelse herom, som Naalakkersuisut skal fastsætte i medfør af forslaget § 10.

Sådanne særlige omstændigheder foreligger eksempelvis, hvis en person ikke har adgang til en computer i eget hjem, ringe kundskaber til benyttelse af digital kommunikation, har kognitiv eller fysisk funktionsnedsættelse, der hindrer digital postmodtagelse, ingen eller dyr internetforbindelse.

Fritagelse for obligatorisk tilslutning kan ikke medføre, at vedkommende mister rettigheder, herunder rettigheder til sociale ydelser.

Personer, der er fritaget, skal fortsat modtage deres post fysisk.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter, at en ansøgning om fritagelse fra en fysisk person, der ikke længere har bopæl eller fast ophold i Grønland eller anden væsentlig tilknytning til Grønland, jf. forslaget § 3, stk. 4, altid medfører fritagelse.

Dette er udtryk for, at den obligatoriske tilknytning grundlæggende netop er baseret på et kriterium om væsentlig tilknytning til Grønland.

Til § 6

Bestemmelsen fastsætter, under hvilke omstændigheder fysiske personer, for så vidt angår kommunikation om disses erhvervsaktiviteter, kan blive fritaget for at være omfattet af den obligatoriske tilslutning. Det er herom for det første fastsat, at der skal foreligge ganske særlige omstændigheder, og at de skal bevirke, at den pågældende er hindret i modtage sin post gennem postløsningen. Dette er udtryk for princippet om, at alle, der kan modtage post igennem den digitale postløsning, som udgangspunkt også skal gøre det.

Hvornår der foreligger sådanne ganske særlige omstændigheder, vil blive nærmere reguleret i den bekendtgørelse herom, som Naalakkersuisut skal fastsætte i medfør af forslaget § 10.

Med kommunikation om en fysisk persons erhvervsaktiviteter menes kommunikation om forhold, der udspringer af personens udøvelse af et erhverv eller personens virke som medlem af ledelsen i en virksomhed, som formand for en forening, der udøver erhvervsaktiviteter, eller som ejer af en virksomhed, der ikke er registreret i CVR-registret.

Bestemmelsen er en opsamlingsbestemmelse for fysiske personer, der driver personlig erhvervsvirksomhed, som ikke er registreringspligtig i CVR-registret, men har ret til at udøve erhvervsvirksomhed i henhold til anden lovgivning. Det kan for eksempel være indtægtsgivende virksomhed som fritidsfanger, fritidsjæger eller ved småskala-minedrift.

Opnår en fysisk person fritagelse efter § 5, gælder denne fritagelse også for vedkommendes erhvervsmæssige aktiviteter.

For at opnå en fritagelse for erhvervsmæssige aktiviteter skal der foreligge ganske særlige omstændigheder. Sådanne ganske særlige omstændigheder skal begrundes i, at erhvervsaktiviteten ikke vil være mulig uden en fritagelse.

Hensigten med Inatsisartutloven er ikke at forhindre uregistreret erhvervsvirksomhed, hvorfor det findes hensigtsmæssigt, at der gives de nødvendige fritagelsesmuligheder.

Personer, der er fritaget, skal fortsat modtage deres post fysisk.

Til § 7

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, hvem der træffer afgørelse om fysiske personers fritagelse..

Bestemmelsen fastsætter, at afgørelse om fritagelse af en fysisk person træffes af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor den pågældende person er eller senest har været folkeregistreret i Grønland. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelsen på baggrund af de regler, som Naalakkersuisut har fastsat. Træffer kommunen afgørelse om fritagelse, gives der i forbindelse hermed meddelelse til den systemansvarlige for postløsningen om fritagelsen.

For at sikre borgernære afgørelser er retten til at træffe afgørelse om fritagelse henlagt til kommunalbestyrelsen. Det er kommunen, der har den tætte borgerkontakt, og dermed er kommunalbestyrelsen den kompetente myndighed til at træffe afgørelse om fritagelse.

Til stk. 2

Bestemmelsens fastsætter, at Naalakkersuisut træffer afgørelse om fritagelse for så vidt angår personer, der er folkeregistreret udenfor de kommunale områder, og for så vidt angår personer, der ikke har været folkeregistreret med bopæl eller fast ophold i Grønland.

Naalakkersuisut skal træffe afgørelsen på baggrund af de regler, som Naalakkersuisut har fastsat. Træffer Naalakkersuisut afgørelse om fritagelse, gives der i forbindelse hermed meddelelse til den systemansvarlige for postløsningen om fritagelsen.

For at opretholde det borgernære, forventes det, at Skattestyrelsen i praksis kommer til at træffe afgørelse om fritagelse for fysiske personer, der er folkeregistreret udenfor det kommunale område og som ikke har været folkeregistreret i Grønland.

For fysiske personer udenfor de kommunale områder varetager Skattestyrelsen i forvejen opgaver af kommunal karakter, herunder fastsættelse af en ”kommunal skat” for fysiske personer, der er folkeregistreret udenfor de kommunale områder.

For fysiske personer, som aldrig har været folkeregistreret i Grønland, har deres tilknytning til Grønland oftest været ved skattepligt til Grønland. Hvorfor det borgernære synspunkt peger på Skattestyrelsen som den myndighed, der skal træffe afgørelse om fritagelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastsætter, hvem der træffer afgørelse om fysiske personers fritagelse i de tilfælde, hvor der er tale om fritagelse for fysiske personer, der udøver erhvervsaktiviteter uden at være registreret i en form, der medfører, at vedkommende bliver omfattet af § 3 stk. 2.

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut i disse tilfælde træffer afgørelse om fritagelse. Begrundelsen herfor er at sikre, at der skabes en ensartet fritagelsespraksis, og at afgørelser om fritagelse eller ikke-fritagelse ikke kommer til at skabe uønskede erhvervsmæssige hindringer.

Naalakkersuisut skal træffe afgørelsen på baggrund af de regler, som Naalakkersuisut har fastsat. Træffer Naalakkersuisut afgørelse om fritagelse, gives der i forbindelse hermed meddelelse til den systemansvarlige for postløsningen om fritagelsen.

Skattestyrelsen forventes at blive pålagt den opgave, da erhvervsmæssige aktiviteter som hovedregel medfører skattepligt.

Til § 8

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, under hvilke omstændigheder juridiske enheder kan blive fritaget for at være omfattet af den obligatoriske tilslutning. Det er herom for det første fastsat, at der skal foreligge ganske særlige omstændigheder, og at de skal bevirke, at den pågældende er hindret i modtage sin post gennem postløsningen. Dette er udtryk for princippet om, at alle, der kan modtage post igennem den digitale postløsning, som udgangspunkt også skal gøre det.

Hvornår der foreligger sådanne ganske særlige omstændigheder, vil blive nærmere reguleret i den bekendtgørelse herom, som Naalakkersuisut skal fastsætte i medfør af forslaget § 10.

Udtrykket ”ganske særlige omstændigheder” skal forstås som et meget snævert område for fritagelse for juridiske enheder. Det forventes, at juridiske enheder har internetopkobling alene i kraft af deres behov for kommunikation med deres forretningspartnere. Dette

udelukker dog ikke, at enkelte juridiske enheder sagtens kan fungere uden internetopkobling i et lokalt område. Disse juridiske personer skal fortsat have mulighed for fritagelse. Et krav om obligatorisk tilslutning til postløsningen må ikke komme til at virke hæmmende på erhvervsudviklingen i Grønland.

Det er hensigten, at de fritagelsesgrunde, der skal fastsættes, vil være på niveau med de fritagelsesgrunde, som på nuværende tidspunkt er gældende for andre digitale løsninger rettet mod juridiske personer, herunder indberetningspligt til Skattestyrelsen.

Da CVR-registrering aktuelt udgør et Rigsanliggende, er selve CVR-registreringen ikke et tilstrækkeligt kriterium for at afgøre, om en juridisk enhed er grønlandsk eller dansk. Kriteriet er den konkrete adresse på den juridiske enheds forretningssted eller produktionssted. Forretningsstedet er der, hvor hovedkontoret eller ledelsen har adresse. Produktionsstedet er der, hvor der sker produktion, og dette kan også være et salgssted.

En flytning af forretningssted eller produktionssted fra henholdsvis Grønland til Danmark eller omvendt, sker alene ved en adresseændring i CVR-registret.

Det er kun ved ophør af virksomhed enten i Grønland eller Danmark, at CVR-registreringen bringes til ophør.

Juridiske enheder, der er fritaget for modtagelse af Offentlig Digital Post, skal fortsat modtage deres post fysisk.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter, at en ansøgning om fritagelse fra en juridisk enhed, der ikke længere har forretningssted eller produktionssted i Grønland eller anden væsentlig tilknytning til Grønland, jf. forslaget § 3, stk. 4, altid medfører fritagelse. Dette er udtryk for, at den obligatoriske tilknytning grundlæggende er baseret på et kriterium om væsentlig tilknytning til Grønland.

Til § 9

Bestemmelsen fastsætter, hvem der træffer afgørelse om juridiske enheders fritagelse for obligatorisk tilslutning til postløsningen.

Hensigten er at overlade disse fritagelser til Skattestyrelsen. Erhvervsdrivende fysiske personer og juridiske enheder skal i forvejen i henhold til skattelovgivningen foretage digital indberetning til Skattestyrelsen.

Ved at overlade afgørelseskompetencen til Skattestyrelsen sikres, at det er de samme erhvervmæssige hensyn, der kommer til at begrunde fritagelser efter denne lov, som efter fritagelser efter skattelovgivningen.

Til § 10

Til stk. 1

Bestemmelsen pålægger Naalakkersuisut at fastsætte nærmere regler om fritagelse af fysiske personer og juridiske enheder fra obligatorisk tilslutning til postløsningen.

Naalakkersuisut skal fastsætte bestemmelser om betingelser for fritagelse, indgivelse af anmodning om fritagelse, registrering af fritagelse, videregivelse af oplysning om registrering af fritagelse til offentlige afsendere og sletning af indhold i digital postkasse i forbindelse med fritagelse samt om administration af fritagelse i øvrigt. Listen er ikke udtømmende.

Reglerne kan eksempelvis omfatte formkrav og procedurer for indgivelse af fritagelsesbegæring. Herunder regler om, hvordan personer, som ikke selv er i stand til at indgive en fritagelsesbegæring, skal kunne gøre det via pårørende eller plejepersonale.

Reglerne om fritagelse for fysiske personer påregnes at omfatte grunde, som knytter sig til den enkelte person. Det kan eksempelvis være manglende adgang til computer i hjemmet, ingen uddannelse i brug af computer og kognitiv eller fysisk funktionsnedsættelse, der hindrer digital postmodtagelse, ingen eller dyr internetopkobling.

Naalakkersuisut kan bestemme, at bestemte lokaliteter, herunder nærmere afgrænsede områder, bygder eller byer kan fritages samlet, hvis dette er begrundet i begrænset adgang til internettet eller lignende forhold.

Reglerne om fritagelse for juridiske enheder påregnes at være snævre. Det forventes, at juridiske enheder har internetopkomling alene i kraft af deres behov for kommunikation med deres forretningspartnere. Og at de har medarbejdere, der er i stand til at varetage digital post. Dette udelukker dog ikke, at enkelte juridiske enheder sagtens kan fungere og fungerer uden internetopkobling i et lokalt område. Disse juridiske personer skal fortsat have mulighed for fritagelse.

Et krav om obligatorisk tilslutning til postløsningen må ikke virke hæmmende på erhvervsudviklingen i Grønland.

Det er hensigten, at de fritagelsesgrunde, der skal fastsættes, vil være på niveau med de fritagelsesgrunde, som på nuværende tidspunkt er gældende for andre digitale løsninger rettet mod juridiske personer, herunder indberetningspligt til Skattestyrelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte nærmere regler om, at afgørelser efter de regler, der udstedes i medfør af stk. 1, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Benytter Naalakkersuisut adgangen til klagebegrænsning, øges tilsynspligten for Naalakkersuisut efter Inatsisartutlov nr. 22 af 18. november 2010 om den kommunale styrelse med senere ændringer jf. kapitel 7 for at sikre, at administrationen af fritagelser er i overensstemmelse med denne Inatsisartutlovs intentioner.

Indtil Naalakkersuisut fastsætter regler om klagebegrænsninger, kan en fysisk person indbringe et afslag på fritagelse for følgende ankeinstanser:

- 1) Kommunale afgørelser indbringes for Tilsynsrådet.
- 2) Afgørelser truffet af Skattestyrelsen, som forventes udpeget af Naalakkersuisut, kan indbringes for Finansdepartementet.

Til § 11

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, hvornår der kan gives tilladelse til, at andre kan læse meddelelser til og fra fysiske personer og juridiske enheder, der er tilsluttet postløsningen, hvem der kan give sådan tilladelse, og hvordan tilladelse gives.

Bestemmelsen skal sikre, at postkaseejeren selv kan træffe beslutning om at give læseadgang til andre. Dette kan eksempelvis være:

- 1) Pårørende.
- 2) Andre personer, som postkaseejeren har tillid til, plejepersonale, venner eller andre.
- 3) Rådgivere i erhvervsforhold.

Læseadgang gives ved i postløsningen at angive, hvem der har læseadgang. Dette er med henblik på at sikre, at der ikke er tvivl om, hvem læseadgangen er givet til.

Læseadgang giver ikke adgang til at handle på den pågældendes vegne. Ønsker postkaseejeren at give en person fuldmagt til at handle på sine vegne, skal dette ske efter de almindelige regler om fuldmagt. Sendes meddelelse i den offentlige digitale postkasse i medfør af fuldmagten, skal den befuldmægtigede kommunikere i eget navn og være logget ind i eget navn.

Til stk. 2.

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte nærmere regler om, at fysiske personer og juridiske enheder kan give læseadgang på anden måde end anført i stk. 1.

Bestemmelsen er begrundet i det behov, der opstår, når postkasseejeren ikke selv er i stand til at give læseadgang til sin postkasse.

Det er ikke en tilstrækkelig grund alene, at postkasseejeren midlertidigt er ude af i stand til at tilgå sin postkasse på grund af manglende nøglekort eller lignende.

For de øvrige juridiske enheder vil Naalakkersuisut kunne fastsætte bestemmelser om, på hvilket grundlag den systemansvarlige kan give læseadgang, dersom bestemmelserne om ændring af ansvarlige personer i henhold til CVR-registret ikke opfylder behovet.

Til § 12

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, hvordan en offentlig afsender kan anvende postløsningen, med hvilken retsvirkning og til hvilken form for kommunikation.

Ved kommunikation forstås afsendelse af alle dokumenter og meddelelser m.v., herunder afgørelser

Det er i overensstemmelse med digitaliseringsstrategien intentionen, at alle offentlige myndigheder skal anvende Offentlig Digital Post til kommunikationen med fysiske personer og juridiske enheder.

I bestemmelsen anvendes udtrykket ”offentlige afsendere” om de myndigheder, der anvender postløsningen. Der henvises herom også til bemærkningerne til forslaget § 1. Hvilke myndigheder, der betragtes som offentlige afsendere, reguleres ved forslaget § 1 og 13.

Offentlige afsendere får ret til at svare en person eller en juridisk enhed via postløsningen med retsvirkning efter § 15, uanset om indsenderen har fremsendt sin henvendelse via almindelig e-mail eller ved fysisk brevpost. Dette gælder, selv om vedkommende i henvendelsen ønsker svar på anden vis. Det forudsætter naturligvis, at den pågældende person eller juridiske enhed er omfattet af postløsningen.

Offentlige afsendere har dog ikke pligt til at sende digital post. Den offentlige afsender kan vælge at sende post i fysisk form, hvis dette vurderes mest hensigtsmæssigt i forhold til hvad sagen vedrører. Eksempelvis kan en kommune vælge at fremsende en fysisk meddelelse til kontrol af, at en person faktisk har bopæl eller fast ophold på en adresse. Kontrollen består i,

at vedkommende skal besvare henvendelsen. Desuden kan særlovgivning fordrer en særlig forsendelsesform.

Ikke alle offentlige it-systemer er på nuværende tidspunkt teknisk tilpasset til at kunne kommunikere gennem postløsningen. Det bevirker, at en offentlig afsender indenfor et sagsområde kan være i stand til at kommunikere digitalt gennem postløsningen og på et andet sagsområde ikke er i stand til at kommunikere digitalt gennem postløsningen, før der er sket en teknisk opdatering af it-systemet.

Forslaget stiller ikke krav om, at en offentlig afsender skal foretage opdatering af et it-system, således at det kan tilsluttes postløsningen. Dette er et spørgsmål om økonomiske ressourcer, som skal afgøres i anden sammenhæng.

.

Tilsluttede fysiske personer og juridiske enheder har således ikke krav på kun at modtage offentlig post via postløsningen.

Forslaget ændrer ikke på reglerne om partsrepræsentation. En part i en sag, kan efter § 8, stk. 1 i Landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning på ethvert tidspunkt lade sig repræsentere eller bistå af andre. Er partsrepræsentanten tilsluttet offentlig digital post, skal kommunikation ske ved digital post, og ellers skal det ske ved fysisk brevpost.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter, hvornår offentlige afsendere ikke kan anvende postløsningen. Det er således en undtagelsesbestemmelse i forhold til hovedreglen i stk. 1.

Bestemmelsen fastsætter for det første, at hvis det følger af anden lovgivning, at en meddelelse skal sendes i fysisk form eller digitalt på anden måde, kan den digitale postløsning ikke anvendes.

Det kan ikke udelukkes, at der kan være en særlig begrundelse for særlige krav om:

- 1) at kommunikationen skal foregå fysisk,
- 2) at der er oprettet digital selvbetjening til indberetning af oplysninger, herunder med elektronisk signatur eller
- 3) at det skal ske på en særlig formular.

Hvis en lovbestemmelse kræver, at en meddelelse eller et dokument skal være forsynet med original, personlig underskrift, skal en sådan bestemmelse forstås sådan, at digital post ikke kan anvendes.

Bestemmelsen fastsætter for det andet, med henvisning til § 15, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for postløsningens it-mæssige funktionalitet. Dette betyder, at der kan sættes begrænsninger på, hvilke digitale formater postløsningen kan gemmes og videresendes i.

På sagsområder, hvor de digitale formater afviger fra den normale administrative standard, kan postløsningen ikke benyttes.

Til § 13

Til stk. 1

Bestemmelsen følger ordlyden af Landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning § 1 stk. 1 (Sagsbehandlingsloven). Herved kan alle offentlige myndigheder og institutioner, der er underlagt Sagsbehandlingsloven i henhold til § 1 anvende postløsningen som offentlig afsender.

Udenfor stk. 1 falder Inatsisartut og institutioner herunder samt rigsmyndighederne. Stk. 3 og stk. 4 giver Naalakkersuisut mulighed for efter forhandling med disse myndigheder, at fastsætte regler om, at kan anvende postløsningen som offentlige afsendere.

Tilslutningen sker ved at der indgås en tilslutningsaftale med den systemansvarlige med efterfølgende teknisk tilslutning samt offentliggørelse i postløsningen jf. § 13 stk. 5.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte, hvilke juridiske enheder, institutioner, foreninger m.v., som ikke kan henregnes til den offentlige forvaltning, som kan anvende postløsningen som offentlige afsendere.

Formuleringen af stk. 2 er næsten identisk med Sagsbehandlingslovens § 1 stk. 2. Dette betyder, at juridiske enheder, institutioner, foreninger m.v. som kan blive anset som offentlige afsender, skal fortolkes på samme vis som Sagsbehandlingslovens § 1 stk. 2.

Naalakkersuisut skal påse, at en godkendelse efter stk. 2 ikke kommer til at virke konkurrenceforvridende. En offentlig virksomhed må ikke gives en konkurrencemæssig fordel i forhold til en privat virksomhed, der operer i konkurrence med den offentlige virksomhed.

Virkingen af, at en konkurrenceudsat virksomhed ikke bliver godkendt som offentlig afsender, er alene, at fysiske personer og juridiske enheder selv får ret til at bestemme, om de vil benytte postløsning til digital kommunikation.

Godkender Naalakkersuisut ikke en juridisk enhed, institution, forening m.v., som offentlig afsender, kan den ikke-godkendte virksomhed tilslutte sig postløsningen for hermed at opnå frivillig tilslutning af fysiske personer og juridiske enheder.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte regler om, at Inatsisartut og institutioner herunder kan anvende postløsningen som offentlige afsendere. Det er præciseret, at dette forudsætter, at regelfastsættelsen sker efter forhandling med Formanden for Inatsisartut og Ombudsmanden for Inatsisartut.

På grund af magtfordelingslæren har Naalakkersuisut ingen kompetence til at fastsætte regler for Inatsisartut. Dette kan kun ske gennem aftale.

For at postløsningen kan fremstå som en samlet digital adgang for det offentlige, for borgere og virksomheder, vil det være hensigtsmæssigt, at Inatsisartut og institutioner herunder tilslutter sig postløsningen.

Til stk. 4

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte regler om, at statslige institutioner i Grønland kan anvende postløsningen som offentlige afsendere. Det er præciseret, at dette forudsætter, at regelfastsættelsen sker efter forhandling med rigsmyndighederne.

Det følger af lov nr. 473 af 12. juni 2009 om Grønlands Selvstyre, at statslige institutioner i Grønland ikke er at henregne som offentlige institutioner under det grønlandske selvstyre. Naalakkersuisut kan derfor kun ved aftale sikre, at statslige myndigheder bliver omfattet af gruppen af offentlige afsendere.

Da flere af de statslige institutioner i Grønland træffer afgørelser rettet mod borgere og virksomheder, vil det være hensigtsmæssigt, at de statslige institutioner tilslutter sig postløsningen.

Til stk. 5

Bestemmelsen pålægger Naalakkersuisut en forpligtelse til at offentliggøre i postløsningen, hvilke offentlige myndigheder m.v., der anvender postløsningen som offentlige afsendere.

Selv om en offentlig myndighed er angivet i postløsningen som offentlig afsender, fritager det ikke den offentlige myndighed fra sin pligt til på en meddelelse at angive, hvem afsenderen er.

Til § 14

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, hvilke fysiske personer og juridiske enheder, der kan anvende postløsningen, med hvilken retsvirkning og til hvilken form for kommunikation.

Bestemmelsen svarer i sit indhold til den tilsvarende bestemmelse for offentlige afsendere i forslaget § 12, stk. 1.

Når en fysisk person eller juridisk enhed indsender en meddelelse eller et dokument til en offentlig myndighed fra postløsningen, har det samme retsvirkning, som når en offentlig afsender fremsender en meddelelse eller et dokument fra postløsningen.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter, hvornår fysiske personer og juridiske enheder ikke kan anvende postløsningen. Det er således en undtagelsesbestemmelse i forhold til hovedreglen i stk. 1.

Bestemmelsen fastsætter for det første, at hvis det følger af anden lovgivning, at en meddelelse skal sendes i fysisk form eller digitalt på anden måde, kan den digitale postløsning ikke anvendes.

Det kan ikke udelukkes, at der kan være en særlig begrundelse for særlige krav om:

- 1) at kommunikationen skal foregå fysisk,
- 2) at der er oprettet digital selvbetjening til indberetning af oplysninger, herunder med elektronisk signatur eller
- 3) at det skal ske på en særlig formular.

Bestemmelsen fastsætter for det andet med henvisning til § 16, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for postløsningens it-mæssige funktionalitet. Dette betyder, at der kan sættes begrænsninger på, hvilke digitale formater postløsning kan gemmes og videresendes i.

Til § 15

Bestemmelsen fastslår retsvirkningen af at anvende den digitale postløsning.

Anvendelse af postløsningen ses således at få retsvirkning i de 2 henseender, som er fastsat i nr. 1 og 2 i bestemmelsen.

Nr. 1 fastsætter, at en meddelelse, der er sendt under anvendelse af postløsningen, anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for adressaten i postløsningen.

Borgere og virksomheder får samme retsstilling overfor offentlige afsendere.

Fremkomsttidspunktet kan være afgørende for, hvornår en forvaltningsafgørelse får de tilsigtede retsvirkninger, herunder hvornår en klagefrist udløber. Der kan i lovgivningen eller selve afgørelsen være fastsat et andet tidspunkt for afgørelsens virkning.

Det er en grundlæggende sagsbehandlingsregel, at manglende meddelelse som udgangspunkt medfører afgørelsens ugyldighed.

At meddelelsen er kommet frem, er ikke det samme som, at adressaten faktisk har gjort sig bekendt med indholdet. Det afgørende er, hvornår adressaten har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet og dermed opnår mulighed for at reagere herpå.

En meddelelse, der sendes i postløsningen, er tilgængelig, når adressaten vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold. Dette betyder, at en meddelelse kan betragtes som kommet frem, når den har nået den placering i postløsningen, hvorfra adressaten skal fremkalde den, og den digitale postløsning fungerer.

Det er uden betydning, om adressaten har bragt sig i stand til at logge sig ind i Offentlig Digital Post, herunder om den pågældende har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur, NemID eller digital signatur for fysiske personers vedkommende og NemID medarbejdersignatur eller digital medarbejdersignatur for virksomheders vedkommende. (Digital signatur for juridiske enheder forventes etableret i løbet af 2017). Adressaten bærer således ansvaret ved ikke at gøre sig bekendt med indholdet af post i vedkommendes digitale postkasse.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at løse.

Bestemmelsen betyder også, at en meddelelse anses for at være kommet frem til en borger, uanset om borgeren ikke (længere) har bopæl eller fast ophold i Grønland, når borgeren er omfattet af den obligatoriske eller frivillige tilslutning.

Opstår sådanne problemer, som adressaten ikke har indflydelse på, kan en meddelelse til en borger eller virksomhed ikke anses for at være kommet frem, før forhindringen er ophørt. Tilsvarende gælder det, at en meddelelse til en offentlig myndighed ikke kan anses for at være kommet frem, før forhindringen er ophørt. Eksempler på sådanne forhindringer er nedbrud på postløsningen og nedbrud på internetforbindelse.

Som følge af kravene til postløsningen om sikkerhed for autenticitet fastsættes det i nr. 2, at en meddelelse, der sendes under anvendelse af postløsningen, kan anses for at være afsendt af den angivne afsender. Dette indebærer, at modtageren, herunder en offentlig myndighed, ikke på anden måde er forpligtet til at sikre sig den angivne afsenders identitet. Dette betyder ikke, at offentlige afsendere kan undlade at påføre meddelelser eller dokumenter en angivelse af, hvem afsenderen er.

Til § 16

Med denne bestemmelse får Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte supplerende bestemmelser af teknisk karakter med henblik på at sikre en effektiv drift af postløsningen.

Der kan træffes bestemmelse om særlige digitale formater eller programmer samt om størrelsen og antallet af filer, der kan sendes pr. meddelelse til og fra en offentlig afsender, herunder kriterier for sletning af en digital postkasse.

Formålet er skabe et fornuftigt grundlag for en økonomisk drift af postløsningen.

Til § 17

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter Inatsisartutlovens ikrafttrædelsestidspunkt.

Det foreslås, at Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2018, idet der med henvisningen til stk. 2-5 gøres opmærksom på, at visse af Inatsisartutlovens bestemmelser træder i kraft på et af Naalakkersuisut herfor fastsat tidspunkt. De bestemmelser, der ikke er omfattet af ikrafttrædelsestidspunktet i stk. 1 er bestemmelserne om obligatorisk tilslutning af fysiske personer i § 3, stk. 1 og bestemmelserne om obligatorisk tilslutning af juridiske enheder i § 3, stk. 2.

Da ikrafttrædelsestidspunktet for § 3, stk. 1 og 2 forventes at blive senere end 1. januar 2018, betyder dette blandt andet, at retsvirkningerne i § 15 alene træder i kraft for de personer, som på dette tidspunkt på frivillig basis har tilmeldt sig eller senere tilmelder sig digital post. Dem, som frivilligt har tilsluttet sig postløsningen, kan i henhold til forslaget § 4 stk. 3 tilbagekalde deres tilslutning frem til, at henholdsvis § 3 stk. 1 og 2 bliver i kraftsat.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 3, stk. 1. Denne bestemmelse omhandler den obligatoriske tilslutning for fysiske personer til postløsningen.

Før Naalakkersuisut kan ikraftsætte den obligatoriske tilslutning for fysiske personer, skal Naalakkersuisut have fastsat reglerne for fritagelse.

Der skal sikres, at et nødvendigt antal offentlige afsendere kan benytte postløsningen. Der er på nuværende tidspunkt flere offentlige afsendere til NemPost-løsningen. Desuden skal Naalakkersuisut have den fornødne tid til at oplyse borgere og virksomheder om postløsningen og dens retsvirkning.

Det forventes, at § 3 stk. 1 kan i kraftsættes i løbet af første kvartal 2018.

Indtil Naalakkersuisut i kraftsætter § 3, stk. 1, fungerer forslaget som en frivillig ordning for fysiske personer.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 3, stk. 2. Denne bestemmelse omhandler den obligatoriske tilslutning for juridiske enheder til postløsningen.

Ikraftsættelse af en obligatorisk tilslutning til offentlig digital post for juridiske enheder skal afvente etablering af digital medarbejdersignatur. Den forventes etableret i løbet af første halvdel af 2018.

Datatilsynet tillader ikke brug af en personlig digitalsignatur som NemID under udførelse af opgaver for en juridisk enhed, når der gives adgang til personhenførbare oplysninger. Det må antages, at en digital postkasse for en juridisk enhed kan indeholde personhenførbare oplysninger.

Indtil Naalakkersuisut i kraftsætter § 3, stk. 2, fungerer forslaget som en frivillig ordning for juridiske enheder.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter, at regler fastsat i medfør af § 3, stk. 3 om obligatorisk tilslutning af fysiske personer på grundlag af andre former for væsentlig tilknytning til Grønland end den i § 3, stk. 1 nævnte tidligst kan træde i kraft samtidig med ikrafttrædelsen af § 3, stk. 1.

Før der er fastsat fritagelsesgrunde for fysiske personer, der er folkeregistreret i Grønland, kan der heller ikke indføres en obligatorisk tilslutningspligt for fysiske personer med en væsentlig tilknytning til Grønland. Personer med en væsentlig tilknytning til Grønland kan have samme behov for fritagelse som herboende.

Indtil Naalakkersuisut i kraftsætter § 3 stk. 4 for fysiske personer, fungerer forslaget som en frivillig ordning for fysiske personer, der har fået tildelt et personnummer og har NemID.

Til stk. 5

Bestemmelsen fastsætter, at regler fastsat i medfør af § 3, stk. 4 om obligatorisk tilslutning af juridiske enheder på grundlag af andre former for væsentlig tilknytning til Grønland end den i § 3, stk. 2 nævnte tidligst kan træde i kraft samtidig med ikrafttrædelsen af § 3, stk. 2.

Før der er fastsat fritagelsesgrunde for juridiske enheder, kan der heller ikke indføres en obligatorisk tilslutningspligt for juridiske enheder med en væsentlig tilknytning til Grønland. Juridiske enheder med en væsentlig tilknytning til Grønland kan have samme behov for fritagelse som herboende.

Indtil Naalakkersuisut i kraftsætter § 3, stk. 4 for juridiske enheder, fungerer forslaget som en frivillig ordning for juridiske enheder, der har fået tildelt et CVR-nummer og har digitalsignatur i forbindelse hermed.